IOAN TRIFAN
CARE S'A BOTEZAT INTR'UN HRISTOS
IN ANUL 1926,
LA SF. MÂNĂSTIRE BISTRIȚA-NEAMȚ

MISTERELE IUDAISMULUI

OPERĂ COMPLETĂ

CUPRINSUL:

PIATRA-NEAMȚ
— 1937 —

IOAN TRIFAN
Care s'a botezat într'un Hristos în anul 1926
la Mânăstirea Bistrița-Neamț

MISTERELE IUDAISMULUI

Operă complectă

PIATRA-NEAMȚ
— 1938 —

R E S P E C T U O S

O M A G I U

D O M N I L O R

Conducători ai partidelor naţionaliste din România

Din partea modestului autor care prin activitatea propovăduită pentru propaganda crezului naţionalist a avut cinstea şi prilejul fericit să cunoască personal majoritatea din Domniile Voastre, rămânându-mi în suflet cel mai curat gând, păstra-voiu sinceritate şi administraţie până voiu muri pentru nobilul şi idealul sfânt : **România a Românilor.**

Unirea forţelor naţionaliste ne-ar aduce foarte curând o **Românie a Românilor,** *întârzierea unirei e în răul neamului românesc.*

Autorul

Adevărat, adevărat îţi spun că dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea împărăţia Lui Dumnezeu.

Tatăl iubeşte pe Fiul şi a dat toate lucrurile în seama Lui.

Cine crede în Fiul, are viaţă vecinică, iar cine nu crede în Fiul, nu va avea viaţă, ci mânia Lui Dumnezeu rămâne peste el (Ioan III 3 şi 35-36)

INTRODUCERE

Se vor găsi poate şi oameni cari să critice cele scrise de mine, însă îi rog ca să citească cu atenţie cele ce vor vedea în cuprinsul ei atunci când încă sunt creştini, căci ori cine trebuie să ştie că astăzi ca nici o dată se dă o mare luptă între lumină şi întuneric; iar numai unirea sufletească şi dragostea pentru Sf. Biserică ortodoxă, ne va putea ajuta să scăpăm de duşmanii Lui Hristos, duşmani cari astăzi sunt atâţia de covârşitori şi periculoşi — deoarece lucrează din umbră —, încât avem Sfânta datorie să-i alungăm când ne ispitesc şi să-i sfidăm atunci când îi întâlnim.

N'am fost îndemnat şi nici influenţat de nimeni spre a tipări această carte, dealtfel am mai tipărit două broşuri prima în anul 1928 intitulată : **„De ce m'am făcut creştin?"** *şi a doua* **„Misterele iudaismului"**, *vol. I în anul 1930, iar aceasta după o muncă îndelungată o tipăresc din următoarele motive :*

1. Au devenit atât de îndrăzneţi jidanii încât nu pot să rămân inofensiv văzând cum câţiva buni români creştini naţionalişti cari deşi aduc dovezi precise arătând opiniei publice atât prin scris (ziare, broşuri manifeste etc.) cât şi prin viu graiu (conferinţe, întruniri, şedinţe) pericolul ce-l prezintă poporul iudaic

care prin presa lor din Sărindar, prin membrii ocultei francmasonerii desmint şi îi contrazic punându-i la loc de cinste poporul jidovesc; vreau şi doresc ca apărătorii jidanilor să mă desmintă, dar n'o să poată face deoarece acei 21 (douăzeci şi unu) ani cât am fost jidov, trăind ca atare între ei, sunt o mărturie vie, deci, sunt în absolută cunoştiinţă de cauză şi voiu destăinui tot şi toate despre acest popor parazit, viclean şi laş.

2. Pentru acei ce şi-au păstrat demnitatea de Român şi creştin nelăsându-se ademeniţi şi convertiţi de agenţi mincinoşi, să-şi încarce cunoştinţele ca să cunoască şi mai bine pe jidani şi jidoviţi.

3. Unii creştini au fost conrupţi în aşa fel, încât îi văd mai periculoşi ca jidanii şi am sfânta datorie de a le spune: „Fraţilor, întoarce-ţi-vă de unde a-ţi plecat, căci unde v'aţi dus e o ruşine pentru strămoşi şi o nenorocire pentru copiii voştrtii".

Profetul Mahomed a spus: „Adevărul a sosit să piară minciuna" şi ca neofit vă spun răspicat: V'aţi luat după minciuna lansată de duşmanii Bicericei însă nu uita-ţi că Mântuitorul ne spune:

„Eu sunt calea, adevărul şi viaţa" (Ioan XIV v. 6), iar Sf. Ciprian ne spune:

„Că nu are pe Dumnezeu tată cel care nu are Biserica drept mamă".

Sf. Apostol Matei ne spune:

„Că cine nu ascultă de Biserică să-ţi fie ţie ca un păgân şi vameş".

Vedeţi dar sfintele învăţături date pentru a le urma?, dece dar se mai găsesc rătăciţi?

Acestea sunt motivele cari mă determină a scrie cele ce urmează.

Deci frate creştine, după cunoştinţele pe care le am fiind îndemnat de sentimentele ce le nutresc pentru mântuirea sufletului meu şi mai ales văzând subminările pe cari jidanii le fac pentru a ne duşmăni — iar dânşii să se bucure, căci prin slăbirea noastră ei ne cuceresc (ca'n Rusia) — vă pun în faţă date şi fapte precise, ca să ştiţi cine sunt acei cari direct şi indirect lucrează la subminarea Statului Român prin

fel de fel de mijloace şi vă rog a citi cu luare aminte.

Azi nu se cere altceva decât unirea sufletească şi trupească în jurul Sfintei Biserici şi a Tronului, cari zi cu zi sunt ameninţate de hubrele masonice, tavernele comuniste şi havrele jidoveşti, cari pe faţă fac paradă de hahotnicism (jidanii), fraternitate, egalitate şi libertate (masonii) şi alţii cari spun că au cea mai civilizată doctrină (comunistii), prin aceştia lucrează pentru realizarea unui stat jidovesc pe întregul glob pământesc.

Unirea sufletească, credinţa şi jertfa sunt armele puternice cu cari oricând putem strivi duşmanii Neamului Românesc.

Lumina va triumfa, iar trecutul falnic şi mândru al Neamului Românesc plămădit cu milioane jertfe va fi pururea fericit atunci când cu toţii vom contribui cu ce putem pentru a distruge duşmanii ei de peste hotare şi mai ales pe acei dintre hotare.

Poetul V. Alexandri a spus :

„Viitor de aur, ţara noastră are
şi prevăd prin secoli a ai înălţare".

Da ! o dorim astăzi mai mult ca oricând.

O avem înălţată şi mărită, o Românie Mare ; însă n'o avem înălţată sufleteşte şi aceasta numai din cauza demagogiei politice democratice, care a contribuit la dezbinarea dintre noi, făcându-ne desinteresaţi de pericolul ce mereu, mereu ameninţă Neamul Românesc.

Rog pe Dumnezeu să ne scape de duşmani ; iar nouă să ne ajute să vedem ceiace mulţi, foarte mulţi o dorim : România a Românilor.

Dumnezeu să ne ajute.

Autorul

Misterele iudaismului

> Mai am şi alte oi cari nu sunt din staulul acesta şi pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu şi va fi o turmă şi un păstor.
> (Ioan X v. 16)

Sunt născut la Piatra-Neamţ, în anul 1905, lui Mai ziua 21 (coincidenţă fericită în ziua Sf. Impăraţi) din părinţi jidani, aşa mi-a fost dat.

Mă numeam Zalman H. Iţic, iar azi mă numesc Ioan Trifan, nume pe care l-am luat prin primirea Sf. Botez, nume ales de prietenii mei creştini cari au luat parte la acea mare zi a mea, nume ce-l voiu purta şi dincolo de mormânt, căci sufletul şi dărzenia mea cu cari sunt hărăzit, nu mă vor putea schimba, ba mai mult, în puterea cuvântului o spun răspicat : atât timp cât ştiu şi văd ura şi duşmănia ce nutreşte poporul jidovesc contra creştinismului sunt duşmanul lor.

Cum dânşii au fost şi sunt duşmani ai creştinismului, eu rămân pe poziţia mea.

Cititorii cari simt creştineşte, cred în viaţa, patimile şi în Invierea Domnului nostru Isus Hristos, în viaţa şi patimile Sfinţilor Apostoli şi a tuturora creştinilor cari s'au sacrificat primind moartea pentru sfânta şi dreapta credinţă, după cum spune la Apocalipsa XII. v. 13.

„Ferice de acum încolo de morţii cari mor în Domnul!“

Da! zice Duhul: „ei se vor odihni de ostenelile lor căci faptele lor îi urmează“, cari cu toţii credem în viaţa viitoare şi'n judecata ce va să vie, să i-a aminte de această carte scrisă de un neofit care pentru credinţă — aşa cum voiu arăta şi dovedi — a venit între acei cari sunt bagosloviţi a se chema creştini.

Am plecat dela Israel pentru care Mântuitorul le spune :

„Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel“ (Matei XV. v. 24).

Fraţi creştini, în aceste vremuri între noi nu mai avem trupeşte pe Mântuitorul Isus Hristos şi nici pe Sf. Apostoli spre a ne face minuni ca apoi să ne botezăm (bineînţeles dacă o fi darul Domnului), avem însă sfintele cărţi cari au rămas tot pentru mântuirea noastră; iar acei cari le citesc şi înţeleg că ele ne chiamă la mântuire, — după cum vedem în Sf. Evanghelie:

„Să ştie bine dar toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut Domn şi Hristos pe acest Isus, pe care L-aţi răstignit voi“.

După ce au auzit aceste cuvinte, jidanii au rămas străpunşi în inimă şi au zis lui Petru şi ceilalţi apostoli:

„Fraţilor ce să facem?“

„Pocăiţi-vă le-a zis Petru şi fiecare din voi să fie botezat în Numele Lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veţi primi Darul Sfântului Duh.

„Căci făgăduinţa aceasta este pentru voi, pentru copiii voştrii şi pentru toţi cei ce sânt departe acum, în ori cât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru.

„Mântuiţi-vă din mijlocul acestui neam ticălos“ (Faptele II. v. 36-46), se botează, după cum şi eu m'am botezat, întrucât chemarea şi mântuirea este oricând dar aci trebuie să fie darul Lui Dumnezeu.

„M'am botezat părăsind părinţii, fraţii, etc., numai pentru a mă mântui trecând la turma păstorită de Păstorul Cel Bun care mereu, mereu ne chiamă la El:

„Adevărat, adevărat îţi spun că dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea împărăţia Lui Dumnezeu“.

„Tatăl iubeşte pe Fiul şi a dat toate lucrurile în mâna Lui.

„Cine crede în Fiul are viaţă vecinică. dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viaţa, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el. (Ioan III. v. 5 şi 35-36).

Botezându-mă m'am născut din nou şi pentru faptul că am părăsit lepădându-mă de neamul jidovesc, jidoviţii în anumite ocazii aruncă fraza următoare:

„Măi Ioane, cine se naşte într'un neam şi înt'o lege în acea trebuie să moară“. Ce ruşine şi cât e rău judecat un crez

curat şi constant. Nici odată nu puteam să ajung la vre-un rezultat discutând cu vânduţii cari au intrat în mreja jidovească, deoarece interesele lor materiale predomina sufletul.

Sf. Botez l'am primit din supremă şi fermă convingere consultându-mi sufletul — după cele citite şi trăite — aşteptam ziua cea mare a primirei lui.

„Am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă sa şi pe noră de soacra sa. (Matei X. v. 35).

Da ! frate creştine m'am despărţit de tată, fraţi, soră şi tot neamul jidovesc, deoarece iubita-am şi voi iubi pe Mântuitorul mai mult decât pe acei ce i-am lăsat şi pe cari îi urăsc fiind duşmani ai Lui.

Această tenacitate vrednică a mea nu i-a impresionat pe pe jidani, deoarece ştia şi le era un fapt cunoscut că mă voi boteza.

Această convingere a lor o manifestă chiar prin ziarul din Piatra-Neamţ „Reformatorul" (ziar jidănesc) din 21 August 1926.

Călăuzit fiind de pilda Mântuitorului cu semănătorul care spune :

„Iar sământa căzută în pământul bun este cel ce aude Cuvântul şi-l înţelege, el aduce roadă, un grăunte dă o sută, altul şaezeci, altul trei zeci. (Matei XIII. v. 23).

Deci nu e deajuns că m'am făcut creştin, nu e deajuns că m'am căsătorit (după cinci ani dela Sf. Botez cu o fiică de cântăreţ bisericesc) ci mai am o sfântă datorie şi anume de a trece la fapte; am înţeles Cuvântul Lui şi acum voiu arata fratelui creştin motivele trecerei mele la creştinism, redând misterele iudaismului, căci mai sunt multe altele nu numai cele arătate până aci.

Prin aceasta arunc sămânţa cea bună, aceasta o fac pentru a da o lumină — pe lângă cele date de mulţi binevoitori ai acestui Neam — arătând adevăruri trăite nu exagerez o iotă căci n'ar avea răsunet ca atare să se ştie că cele cuprinse aici sunt adevăruri adevărate, suportate, simţite şi trecute pentru mântuirea mea, prin credinţa creştină ortodoxă.

Sfântul Apostol Matei ne spune :

„In ziua judecăţii oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit. (XII v. 36).

Orice creştin îşi dă seama de răspunderea ce avem a da la judecata de apoi şi voiu aşterne aci motivele puternice pe

cari nu mă înfricoşez a le destăinui aşa cum mă pricep căci nu sunt scriitor, însă o spun răspicat cu sufletul curat, deschis şi cu fruntea senină încep:

Despre duşmanii Bisericei lui Hristos nimeni nu poate descrie aşa cum ar trebui decât numai acei cari au făcut parte dintre ei, după cum nici despre grozăveniile ultimului războiu nimeni nu poate istorisi nimic dacă nu a fost în luptă.

Ca atare de duşmanii blândului Isus care's numai jidanii şi care popor în loc să se plece Lui şi să-L urmeze — aşa cum vedem în Sf. Evanghelie:

„Eu sunt Pâinea vieţii. Cine vine la Mine, nu va flămânzi nici odată; şi cine crede în Mine, nu va înseta nici odată.

„Dar v'am spus că M'aţi şi văzut şi tot nu credeţi (Ioan VI V. 35-36), ei au găsit de cuviinţă să-L hulească, să-L scuipe, să-L răstignească şi s'ascundă adevărul Sfintei Invieri, mituind păzitorii Sf. Mormânt.

Vă voiu arăta multe grozăvenii de ale jidanilăr şi cine nu e tare în ureche să i-a aminte.

La vârsta şcolară părinţii m'au dat la şcoala primară românească „Lascar Catargiu No. 1" din oraşul Piatra-Neamţ, dar cum ei erau jidani înstăriţi, m'au dat şi la şcoala (Heidăr) jidovească particulară.

La şcoala jidovească profesorii Şiller, Zilbedrath, Sapira, etc. mă iniţiau în tainele religiei urii, punându-mă să citesc şi să învăţ din rasă, mişna, ghinura, talmud, pusich, etc. cărţi întocmite şi modificate de rabini după placul lor.

Nu-şi poate nimeni închipui despre grozăveniile ce cuprind aceste cărţi cari după cum am arătat au fost denaturate de rabinii lor şi transformate ca baza religiei mozaice; după ele jidanii sunt obligaţi să se călăuzească.

Aceste cărţi sunt oglinda fidelă, prin ele îşi formează caracterul devenind aprigi duşmani ai creştinismului, neascultând de poruncile Lui Dumnezeu şi vedem chiar în Sf. Evanghelie dragostea ce o au ei de Dumnezeu:

„Dar ştiu că n'aveţi în voi dragoste de Dumnezeu".

„Căci dacă a-ţi crede pe Moise, M'aţi crede şi pe Mine, pentrucă el a scris despre mine" (Ioan V v. 42 şi 46).

Insăşi Mântuitorul le-a spus că nu aveau dragoste de Dumnezeu şi n'au crezut pe Moise; deci cui se închină jidanii? — Voiu arăta cui.

Dacă n'au crezut și nici nu cred în Fiul deși au văzut și chiar Sf. Apostol Pavel prin epistola către evrei le-a spns:

„Să luăm dar bine seama ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui nici unul din voi să nu ce pomenească prea târziu (IV v. 1.)

Oare Sf. Apostol Pavel nu era și el evreu care mai înainte de a se creștina prigonea propovăduitorii creștinismului? Da a fost iudeu și voiu arăta cum a devenit apostol.

Saul se ducea cu scrisori către sinagogile din Damasc și prin ele era cuvântul de ordine ca în caz de se va găsi bărbați sau femei umblând pe calea credinței să-i lege și să-i aducă la Ierusalim.

In drum a fost oprit de Domnul nostru Isus Hristos care i-a zis:

„Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?“

„Cine ești Tu Doamne?“ a întrebat Saul. Și Domnul a zis:

„Eu sunt Isus pe care-L prigonești.“ Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într'un țepuș (Faptele IX v. 4-5).

După aceia a plecat luat de mâini (la apariția nourului prin care i s'a arătat Domnul i s'a luat vederea) de sutașii cari erau cu el și s'au dus la ucenicul Anania căruia Domnul i s'a arătat și i-a zis de venirea lui Saul, iar când acesta a venit orbit fiind de trei zile, i-a zis ucenicul:

„Frate Saule Domnul Isus care ți s'a arătat pe drumul care veneai, m'a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt“ (Faptele IX v. 17).

Redându-i-se vederea a devenit discipolul Lui Hristos și chiar unul din cei mai buni apostoli, prin epistolele sale — mai ales aceia către evrei — el chiamă pe toți la credința Lui Hristos; dar astăzi câți sunt care îl înțeleg?

Profesorii jidani și părinții așa își ridică copiii punându-le o pânză înaintea ochilor învățându-i că nimic nu e mai urât decât să fii prieten cu goii (creștini), — iar când devin maturi îi vedeți alături de creștini și atunci sunt și ei români — și nimic nu e mai frumos decât să fii un id (ovreiu), ceasta este educația ce se dă copiiilor spre a-i face ca de mici să prindă ură contra creștinilor; deci vă explicați ușor dece azi avem atâtea loji masonice, atâția comuniști, sectanți până și stiliștii au fost îndârjiți prin minciunile lansate de jidani.

Cu cât creșteam mai mare și sufletul meu era mai dornic

de învăţătură cursul primar l-am terminat al 11-lea din 46 elevi iar 6 am avut aceiaş medie generală şi dacă n'am terminat cursul secundar aceasta tot din cauxa gândului botezului de care părinţii văzând că sunt hotărât n'au vroit să mai plătească taxele crezând că mă voiu răsgândi, dar n'am cedat.

Şcolarilor jidovi le era impus de părinţi de a nu lua parte la orele de religie ce se preda la şcoala primară română pentru care erau ameninţaţi cu fel de fel de pedepse.

O inspiraţie divină; (toate sunt dela Dumnezeu) eram în curtea şcolii, era după ora de ştiinţe naturale iar eleviii jidani plecau acasă, rămânând numai elevii creştini la ora de religie; fiind întârziat creştinii mi-au spus să stau la ora de religie; am rămas fiind curios să ştiu ce învăţau colegii creştini atunci când jidanii trebuiau să plece din clasă şi am rugat pe fostul meu profesor să-mi îngăduie să asist la ora de religie, ceiace mi-a îngăduit imediat.

Dumnezeu Atot Puternic ca să mă scoată din calea pierzărei a făcut ca tocmai în acea zi, când asistam pentru întâia oară, să aud un şcolar citind:

„Iubeşte pe aproapele tău ca pe tine însuţi".

Această lecţie a fost pentru mine o fost o revelaţie, arătându-mi spiritul de profundă blândeţe şi dragoste de oameni închegat în perceptul de mai sus.

Vedeţi dar fraţi creştini că minunea s'a arătat, întrucât auzit'am contrastul; acolo la şcoala românească mi s'a arătat, dragostea în puterea cuvântului prin această poruncă care e una din acele 10 porunci date lui Moise pe muntele Sinai de Dumnezeu şi care poruncă jidanii au schimonosit-o, deoarece ei spun să iubeşti pe aproapele tău evreu, adică numai între ei să se iubească, deci să nu vă mai surprindă solidaritatea ce o au între ei.

Această nerespectare a poruncii dată de Dumnezeu jidanilor să nu mire pe nimeni căci acest popor îndărătnic n'a ascultat nici de Moisi care le-a spus:

„Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica dintre fraţii voştrii un prooroc ca mine de el să ascultaţi"

Vedeţi dar că şi Moisi a proorocit venirea Sf. Ioan Botezătorul care propovăduia zicând:

„Pocăiţivă căci împărăţia cerurilor este aproape" (Matei III v. r.)

Câţi din jidovi se pocăiesc? ei preferă de a rămânea

părtaşi la toate crimele făcute de neamul jidovesc, decât să se mântuiască.

Mântuitorul a spus jidovilor :

„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele şi crede în Cel ce m'a trimis are viaţă vecinică şi nu vine la judecată ci a trecut din moarte la viaţă (Ioan V v. 24).

Jidanii nici atunci dar mai ales astăzi nu vor să se întoarcă la adevăr, nu vor să asculte cuvintele Mântuitorului ; aşa au fost încă din vremurile vechi când se supărau pe vre-un conducător se răzbunau pe Dumnezeu pe care-L uitau şi se închinau la fel de fel de idoli. In vechiul testament se arată că atunci când Moisi s'a dus pe muntele Sinai, să aducă tablele legii, jidanii şi-au pierdut răbdarea aşteptându-l şi imediat au adunat toate bijuteriile făcându-şi un viţel de aur.

Moisi când cobora a văzut nebunii dănţuind şi închinându-se la acel viţel; s'a amărât atât de mult încât plângând a aruncat tablele legii şi s'a reîntors pe munte de unde n'a mai revenit. Vedeţi dar cât erau de răi jidanii ? Dar astăzi ?.

Erau atunci răi şi tot aşa au fost şi faţă de Mântuitorul Isus Hristos care Fiul Lui Dumnezeu fiind şi toate le ştia spus-a lor : „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M'aţi iubi şi pe Mine căci Eu am ieşit şi vin dela Dumnezeu, n'am venit dela Mine însu-Mi, ci El M'a trimis (Ioan VIII v. 42).

Intreba-ţi-vă cititorilor cui se închină jidanii în sinagogile lor ? Dece unii creştini le i-au apărarea zicând că jidanii se închină Lui Dumnezeu ? adică ei ştiu mai bine ca mine ce fac jidanii ? Vă voiu arăta mai înainte pe larg despre aceasta.

Şi dela acea lecţie atât colegii cât şi subsemnatul am căutat de a mai lua parte la orele de religie, aceasta a fost mila şi îndurarea Lui Dumnezeu, aşa că la o altă oră de religie când am rămas strecurându-mă de colegii jidani, am citit într'o carte al cărei titlu l-am aflat mai târziu, următoarele :

„Intraţi pe poarta cea strâmtă, căci largă este poarta, lată este calea ce duce la pierzare şi mulţi sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta îngustă este calea care duce la viaţă şi puţini sunt cei ce o află" (Matei VII v. 13-15).

Prin cunoştinţele mai mari, (oameni mai în etate) mai ales că aveam posibilitatea ca chiar în casa părintească unde veneau fel de fel de oameni, mi-am zis că voiu căuta să aflu înţelesul celor scrise de Sf. Apostol Matei, la aceasta m'am

gândit pe când îmi îndreptam paşii spre casă şi l-am aflat astfel:

Dacă voi rămânea mai departe jidan, înseamnă că prefer să stau în poarta cea largă a pierzărei, în care m'am născut; însă Sf. Apostol ne spune şi de o poartă strâmtă care duce la viaţă şi pe care eu trebuia s'o găsesc, prin care poartă suntem chemaţi la viaţă şi mântuire.

De atunci am început a lega şi mai multă prietenie cu românii — pe atunci jidanii nu erau români neavând drepturile ce li s'au dat după războiul mondial 1918 — şi cum părinţii mei aveau cofetărie — în mintea mea de copil—luam fel de fel de dulciuri şi le dam colegilor creştini numai ca să fiu primit în mediul lor, deşi de acasă mi se hotăra a nu face multă vorbă cu ei şi mai ales eram cu desăvârşire opriţi de a merge la căşile lor, spunându-ne sfruntate minciuni la adresa creştinilor, numai spre a ne infiltra contra lor.

In mediul românesc avut-am prilejuri s'aud numai lucruri frumoase, iar la orele de religie predate la şcoala românească aşişderea învăţăturile blânde şi devine lăsate de Mântuitorul Isus Hristos, iar la heidăr-ul (şcoala) jidovesc şi'n familie auziam şi mă'nvăţau tocmai contrariul.

Lecţiile predate de către fostul meu profesor creştin mi-au rămas adânc întipărite în conştiinţa-mi de copil.

Acele lecţii au fost primile dibuiri, primii paşi către creştinism, cu atât mai mult cu cât aveam posibilitatea să-mi dau seama de contrastul aşa de izbitor între frumoasa religie predată în şcoala română şi de religia (sic) predată în şcoala jidovească.

De oparte se propovăduia iubirea aproapelui, iar de cealaltă parte în şcoala jidovească (a urei, a minciunei şi a crimei), copilul era învăţat:

„**Tob şebegoim Harog**“ (tot ce este creştin ucide), încrustândui-i-se în suflet cea mai diabolică poruncă.

Aşa dar vedeţi fraţi creştini cum au inventat şi prin ele au batjocorit poruncile date de Dumnezeu, deaceia azi sunt atâtea societăţi pur jidoveşti, solidaritatea dintre dânşii, conruperea celor mari, sectanţii etc., cari sunt numai pentru distrugerea creştinismului acestea toate emană dela ei, aceştia sunt uneltele jidanilor.

Colegii creştini văzându-mă mereu la orele de religie, într'o zi mi-am spus:

„Măi Zalmane; (aşa îmi era numele) dacă vrei să ştii cât

e de frumoasă religia creştină, să-ţi împrumutăm cartea noastră sfântă şi te vei mira când vei afla cât a pătimit Domnul nostru Isus Hristos şi Apostolii Săi pentru adevărata şi mântuitoarea credinţă din partea neamului tău.

Cum colegii creştini cari în casele lor, la sărbători şi mai ales în săptămâna patimilor ştiau cine sunt jidanii (şi azi copii creştini când se ceartă cu un jidănaş imediat îi spune „măi jidane") cari au răstignit pe Mântuitorul lumii şi cum vedeau că îmi era mai plăcut să fiu prieten cu ei, căutau să-mi încarce conştiinţele cu cele ce ei ştiau că eu nu ştiu şi aşa a fost.

Eu aproape nu credeam cele spuse de colegii mei, dar repet o inspiraţie Dumnezeiască, m'a învăţat să răspund:

„Daţi-mi ca să citesc, spre a mă convinge, altfel nu cred"
—Am fost să mă ierte Dumnezeu, dar am spus că voi spune adevărul, asemeni Sf. Apostol Toma, până n'am văzut, n'am crezut.

Da frate într'Un Hristos; nu-mi venea să cred cuvintele spuse de colegii mei, dar s'au adeverit în urmă, deoarece ei mi-au adus cartea promisă al cărui titlu era: „Noul Testament al Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos".

Ori ce jidan de ar ceti această sfântă carte, ar vedea la câte s'au dedat strămoşii lor, din ale căror cauze şi azi suferă şi bănuiesc (dacă i-ar învrednici Dumnezeu) că nu ar mai fi atât de răi contra creştinismului şi cred că unii s'ar lepăda de acel neam, dar arăt că pentru aceasta trebuie să fie o chemare dela Tatăl care pe toate le vede şi pe toţi îi ştie.

Jidovi citiţi şi epistola Sf. Pavel — despre care am arătat mai sus şi vedeţi (dacă aveţi chemare) cine vă vrea mântuirea, Sf. Pavel care v'a lăsat epistola sau rabinii cari n'au vroit şi nici nu vor să vă lase să veniţi la mântuire?

Acei dintre jidani cari nu vor înţelege cuprinsul acelei epistole vor putea apela la preoţii creştini aşa cum am văzut la Părintele Celius Grigoriu dela Eiserica Sf. Impăraţi din Bucureşti str. Sf. Constantin şi Elena că veneau jidani să ceară lămuriri iar în urmă se botezau.

Iată o mică parte din epistola către evrei a Sf. Apostol Pavel: **„Astfel dar, fraţilor fiindcă prin sângele Lui Isus avem o intrare slobodă în locul prea sfânt, pe calea cea nouă şi vie pe care ne-a deschis-o El prin perdeaua din lăuntru, adică trupul Său şi fiindcă avem un Mare preot pus peste casa Lui Dumnezeu, să ne apropiem cu credin-**

ţă deplină cu inimile stropite şi curăţite de un cuget rău şi cu trupul spălat cu o apă curată (X v. 19-22).

Deci cercetaţi şi vedeţi că şi azi sunte-ţi chemaţi la mântuire, oricând, după cum aţi citit mai cus din cap. IV v. 1., tot în acelaş epistolă către evrei al aceluiaş Apostol care vă spune să vă apropiaţi cu credinţă pe care n'o aveţi, atât timp cât sunte-ţi jidov, iar cu credinţa de care face-ţi paradă că o aveţi nu vă duce la mântuire întrucât iată ce Mântuitorul spue:

„Cine Mă urăşte pe Mine, urăşte şi pe Tatăl Meu.

„Dacă n'aş fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut, n'ar avea păcat, dar acum le-au şi văzut şi M'au urât şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.

„Dar lucrul acesta s'a întâmplat ca să se împlinească vorba scrisă în legea lor: „M'au urât fără temei". (Ioan XV v. 23-25).

Ca unul ce am fost jidov mă adresez vouă jidovi şi vă spun: întrebaţi-vă în parte ce folos vă aduce îndărătnicia voastră de a nu asculta de Fiul ce a fost trimis de Tatăl, iar voi spuneţi că vă închinaţi Lui?

Prea bine vedeţi că strămoşii voştrii L'au urât fără temei; dece dar nu vă mântuiţi luându-vă după cele sfinte cari sunt lăsate pentru voi? dece vă luaţi după rabinii cari vă trimit în focul gheenei?

Mântuitorul a venit şi a vorbit strămoşilor voştrii, dar fiindcă nu L'au ascultat, nu se mai pot desvinovăţi pentru păcatul lor şi voi vă găsiţi la fel cu strămoşii voştrii.

Vedeţi şi ştiţi doar că şi eu fost'am ca voi, însă prin Sf. Botez m'am mântuit, iar acum vă învăţ şi pe voi să urmaţi calea adevărului şi la fraţii creştini le arăt cât sunteţi de răi şi porniţi pentru a distruge Biserica Lui Hristos.

Mântuitorul ne spune:

„Dacă voieşte cineva să vină după Mine să se lepede de sine şi să-şi i-a Crucea şi să Mă urmeze.

„Pentrucă ori cine va vrea să-şi scape viaţa o va pierde: dar ori cine îşi va pierde viaţa pentru Mine o va câştiga".

„Şi ce ar folosi unui om să câştige toată lumea dacă şi-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său. (Matei XVI v. 24-26).

Citeşte şi înţelege cetitorule că faţă de atâtea sublime în-

vățături, lăsate pentru noi, cum puteam să mai stau în întunericul jidovesc ?

Acele învățături m'au luminat și înălțat sufletește.

Acum văzut-am în toată goliciunea ura și prigoana dusă de jidovi contra creștinismului.

Tot ce știu, ce simt și gândesc aștern în această carte, puținele ce le-am înțeles din Sf. Evanghelie prin care am venit la lumină și la calea dreaptă ce duce la mântuire.

Eu păcătosul sortit focului gheenei, fost-am întors la viață după cum spune Sf. Apostolul Iacob către cele 12 seminții.

„ Să știți că cine întoarce pe un păcătos dela rătăcirea căii lui va mântui un suflet dela moarte și va acoperi o sumedenie de păcate“ (V. v. 20).

Pe mine frați creștini, nimeni dintre oameni nu m'a întors la lumină, ci numai Dumnezeu prin Mila Lui, m'a fericit a fi creștin și robul Lui Hristos.

Acei câți-va prieteni nu m'au înfluențat cu nimic, iar lămuririle cari mi le-au dat au fost cerute de mine și aceasta tot dela Dumnezeu au fost așezate.

Jidanii cari mă privesc numai în rău le redau cuvintele Sf. Apostol Pavel :

„De acum încolo nimeni să nu mă mai necăjească pentrucă port semnele Domnului Isus pe trupul meu (Galateni VI v. 17).

Cu atât mai mult că au trecut aproape 10 ani dela primirea Sf. Botez, patru ani dela căsătorie, le spun să nu-mi mai poarte grija (în fițuica din Piatra-N. „Reformatorul (proprietar un jidan) din 8 Septembrie 1930 au însierat următoarele :

„D-l Izu Zalman cunoscut și sub numele de Ioan Trifan a fost numit de Prefectură secretar comunal în comuna Slobozia. D-sa este deci să nu mai facă nici un fel de politică ci să se devoteze carierei ce și-a ales“.

De ce aceasta ? spre a-și bate joc de mine deoarece în 1930 adică după patru ani dela Sf. Botez, după ce mi-am făcut stagiul militar toți știau că numele meu e Ioan Trifan? dece au scris că m'am lăsat de politică ? eu am făcut și fac o singură politică și anume pe acea **naționalistă creștină** și cât voiu trăi sunt devotatul acestei mișcări căci în credința Lui Hristos sunt neclintit și neînfricoșat chiar cu riscul vieței.

Cred că jidanii nu m'au uitat, mai ales de prin anii 1928-1930 când presa (sic) lor mă batjocorea mereu (In urma

congresului dela Mânăstirea Putna când urlau de aşa zise progromuri din trenul Cernăuţi-Bucureşti, apoi la comemorarea scriitorului francez Robert des Fleurs când la studiul teatrului Naţional vroia să joace în rolul principal jidoavca Leny Caller, în piesa „Şoarecele în Biserică", iar fiţuica băloasă „Adevărul" a avut articolul „Zalman din Chiatra" scriind numai minciuni, (conform tradiţiei neamului lor) iar adevărul de fel.

Inainte de a pleca dintre ei au căutat pe toate căile să mă conrupă; m'au criticat cum numai neamul lor ştie şi cum le veneau pe buzele lor groase şi băloase făcând spume ca câinii turbaţi; m'au ameninţat cu desmoştenirea (la data botezului am luat moştenire 600.000 lei din partea mamei care murise mult înainte de a mă creştina); au mers apoi pe altă cale pe acea a blândeţei (bine'nţeles tot făţarnică) şi au terminat-o tot cu Kerem (blestemul crunt care în fiecare toamnă Iom Chipăr — în această zi ei nu mănâncă şi nici nu beau — îl aruncă contra celor botezaţi (măsămăt).

Dar cine le ascultă blestemul? deoarece chiar proorocul lor Isaia spune de ei:

„Norodul acesta se apropie de mine cu gura şi mă cinsteşte cu buzele, dar inima lui este departe de Mine".

Dar Sf. Pavel dece a fost chemat de Hristos?

„Ca să le deschizi ochii să se întoarcă dela întuneric la lumină şi de subt puterea satanei la Dumnezeu şi să primească prin credinţa în Mine, iertare de păcate şi moştenirea împreună cu cei sfinţiţi (Faptele XXVI v. 18).

Jidanii în loc s'asculte, din contră se aţin punând piedici unuia ce ar vrea să se mântuiască şi cu greu poate scăpa teafăr dintre neamul urei şi a crimei, un jidan ce cu adevărat simte ce e creştinismul.

Să ne îndreptăm gândurile către patimile Mântuitorului născut într'o iesle şi care a fost numit Fiul Omului.

Trimisul Atotştiitorului Părinte, a spus ucenicilor Săi mai înainte de a fi răstignit.

„Adevărat, adevărat vă spun că dacă grăunţele de grâu, care a căzut pe pământ nu moare rămâne singur, dar dacă moare aduce multă roadă (Ioan XII v. 24).

A trebuit ca pentru mulţi jidani şi păgâni, Fiul Lui Dumnezeu să primească moartea numai pentru mântuirea noastră; dar câţi sunt care înţeleg pe Domnul?

Mântuitorul numai în pilde ne vorbeşte spre a-L înţelege; iată dar ce ne spune:

„Lumina mai este puţină vreme în mijlocul vostru, umblaţi ca unii care aveţi lumina ca să nu vă cuprindă întunericul, cine umblă în întuneric nu ştie unde merge.

Câtă vreme aveţi lumină printre voi, credeţi în lumină ca să fiţi fiii ai luminii (Ioan XII v. 35-36).

Da frate creştine, astăzi lumina, despre care Mântuito-

rul a spus noroadelor, ne chiamă mereu şi ea este printre noi prin Sfânta Biserică, iar care înţelege se duce după lumină şi prin ea se va mântui.

Ca atare, ca neofit, am sfânta datorie de a face să rodească Cuvântul Domnului, ceiace puţini din neamul lui Israil au făcut în ultimele secole.

In sufletul lor a fost şi este diavolul cu arginţii şi plăcerile păcătoşenilor omeneşti, laşitatea amestecată cu perversitatea, pofta de mărire îndoită cu crimă pe toate acestea le vedem în zilele noastre.

Să deschidem Noul Testament al Domnului nostru Isus Hristos.

După ce El a fost acuzat de a fi făcător de rele Pilat le spusese:

„Luaţi-L voi şi judecaţi-L după legea voastră", iar iudeii îi răspunseră:

„Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorâm pe nimeni (Ioan XVIII v. 31).

Aici vedem că iudeilor le este oprit de lege de a omorâ.

Apoi a ieşit Pilat şi le-a spus că au obiceiu ca la Paşte să ceară slobozirea cuiva de Paşte şi le-a propus slobozirea Mântuitorului, dar acest popor setos de sânge şi cărora le-a spus Mântuitorul:

„Dar ştiu că n'aveţi în voi dragoste de Dumnezeu", au preferat moartea Lui, decât acea a tâlharului, au preferat slobozirea tâlharului decât aceea a Fiului lui Dumnezeu.

Văzând Pilat încăpăţânarea şi marea zarvă făcută de jidani a luat apă şi spălându-şi mâinile înaintea norodului le-a zis:

„Eu sunt nevinovat de sângele neprihănitului acestuia. Treaba voastră" şi atunci poporul jidovesc îi spuse:

„Sângele Lui să fie asupra noastră şi asupra copiilor noştrii (Matei XXVII v. 24-25).

Aci vedem că jidovii cari în loc să asculte cuvintele Mântuitorului care spune:

„Eu sunt pâinea vieţii. Cine vine la Mine nu va înfământa nici odată şi cine crede în Mine nu v'a înseta niciodată" (Ioan VI v. 35); au găsit mai nimerit a se blestema, lăsând blestemul ca moştenire asupra copiilor lor, acest blestem şi'n zilele acestea îşi are repercusiuni (vezi mai la sfârşit).

Fiul Lui Dumnezeu ca Unul ce **toate le ştia a spus** jidovilor:

„Şerpi **pui de năpârci! Cum veţi scăpa de pedeapsa gheenei?**

De aceia, iată, vă trimit prooroci, înţelepţi şi cărturari. Pe unii din ei îi veţi omorâ şi răstigni, pe alţii îi veţi bate în sinagogile voastre şi-i veţi prigoni din cetate

în cetate ; ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat, care a fost vărsat pe pământ dela **sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Baraccia, pe care l-aţi omorât între Templu şi altar'**

Adevărat vă spun că toate acestea vor veni peste neamul acesta.

Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci şi ucizi cu pietre pe cei trimişi la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum îşi strânge găina puii subt aripi şi n'nţi vrut.

Iată că vi se lasă casa pustie" (Matet XXIII v. 33-38).

Acest popor jidovesc n'a ascultat de Isaia, Iremia, Izechel, Daniel, David, Zaharia, şi alţii de Sf. Ioan Botexătorul şi nici de Fiul Lui Dumnezeu pogorât între ei spre a-i mântui ci au găsit cu cale să-i omoare şi să-L răstignească despre cari crime Mântuitorul le-a spus prin pilda cu un om ce a sădit o vie (Luca XX v. 9-16).

Au preferat eliberarea tâlharului Baraboe (acuzat pentru crimă) în loc de a elibera pe Mântuitorul lumii, aşa le era şi le estee sufletul sincer (sic).

Pilat spuse jidovilor că nu-I găseşte nici o vină (Ioan XIX v. 6) dar jidovii vroiau cu orice preţ să scape de El omorându-L şi atunci Pilat a luat pe Isus şi a pus să-L bată.

Ostaşii au împletit o cunună de spini punându-o pe capul Izbăvitorului şi L-au îmbrăcat într'o haină de purpură, apoi se apropiau de El şi-I ziceau plecăciune împăratul iudeilor şi-I dădeau palme.

Pilat ieşind iarăşi afară, a zis iudeilor :

„Iată că vi-L aduc afară ca să ştiţi că nu găsesc nici o vină în El (Ioan XIX v. 4)

Vedem din nou cum Pilat repetă că nu-L vede vinovat pe Isus, ieşind Mâutuitorul şi purtând cununa cu spini şi haina de purpură, Pilat a spus către jidani **„Iată Omul"**.

Când L-au zărit preoţii cei mai de seamă şi poporul au început să strige :

„Noi avem o lege şi după legea aceasta El trebuie să moară (Ioan XIX v. 7).

Iată perversitatea dusă până la crimă, căci vedem :

1. Nouă nu ne este îngăduit de lege să omorâm pe nimeni ; iar imediat.

2. Noi avem o lege şi după legea aceasta El trebuie să moară.

Ce dovadă mai puternică vor jidanii şi cei vânduţi lor ?

Iată perversitatea vădită şi ireparabilă, această perversitate perpetuiază şi azi. Printre multe altele una care interesează pe orice bun creştin e următoarea :

In partidele politice democratice jidanii sunt înscrişi şi din când în când se scrie prin ziarele lor cuşăr — dar din păcate scrise în româneşte — că s'au certat fie la întruniri,

ție în parlament, însă toate acestea numai spre a deruta (amăgi) pe creștini căci ei au un loc de întâlnire unde-și pun toate la cale și anume: în sinagogile lor; iar tot ce ei fac în afara sinagogei o fac numai de formă pentru a induce în eroare pe creștini, este sau nu perversitate?

La dânșii orice hotărâre luată e sfântă (pentru ei) și sunt foarte discreți, n'o spun nici femeilor, — de copii nici vorbă ca să fie prin apropiere și se leagă cu jurăminte, iar solidaritea e atât de grozavă încât la ei nu se întâmplă trădare, deaceia sunt foarte periculoși contra creștinismului.

Vedem și'n Faptele Apostolilor aceste porniri contra creștinismului și tactica lor de a lupta.

„La ziuă iudeii au uneltit și s'au legat cu blestem că nu vor mânca nici nu vor bea până nu vor omorâ pe Pavel (XXIII v. 12)

Vedeți dar răutatea și dușmănia acestui popor? Vedeți cum iubește aproapele?, să nu mănânce și să nu bea până nu te omoară prin curse (deci mereu cu planuri diavolicești) pusă la cale; contra cui? contra acelui ce a fost întors dela întuneric la lumină. Iată mentalitatea poporului jidovesc. Iată cine au reprezentant al cultului lor în Senatul României. Iată cui s'au dat drepturi egale cu cele ale Românilor Creștini?

Dece aveam să mai stau între jidani, când aveam posibilitatea să-i părăsesc cu cea mai mare convingere că ei nu sunt ai Lui Dumnezeu ci numai ai diavolului?

Pavel a spus către jidani:

„Bine a spus Duhul Sfânt prin proorocul Iasaia către părinții voștrii când a zis

„Du-te la poporul acesta și zi-i:

„Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege: veți privi și nu veți vedea“. (Faptele XXVIII v. 26.)

Nu auzeau și nu înțelegeau deoarece erau — și sunt și azi — mândri și lași. Aceste daruri și multe altele, le au moștenire dela diavolul cu cari se'nțeleg de minune altminteri nu ar fi așa.

„Fie sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștrii“.

Nici că se putea mai groaznic blestem dat numai pentru a se sfârși cu Fiul ce a venit spre a-i mântui.

Blestemul dat, e moștenirea rămasă acelui popor atât timp cât va exista, iar consecințele acelui blestem va fi pierderea și sfărâmarea poporului jidovesc.

Mulți dintre creștini au avut prilejul de a auzi și unii chiar de a vedea că atât jidovul cât și jidoavca când în ghiarele morții strigă: **„Hrist, Hrist, Hrist.“**

Aceste disperate strigări le-am auzit chiar din gura mamei mele, iar la acea dată aveam aproape 18 ani, deci nu eram chiar copil.

Aceste strigări ar fi o remușcare s'au dintr'un simț de

supremă conservare în ghiarele morţii, cer iertare ca să scape de urgia blestemului luat de strămoşii lor în faţa lui Pilat.

Cred însă că în ultimele clipe înainte de acele strigări disperate (muribunzii) cercând a se ridica, au o vedenie şi aceasta după mine e cea mai sigură, deoarece văzut'am pe mama mea căutând a se ridica — şi s'a ridicat — deşi era extrem de slăbită şi s'a uitat într'un singur colţ al camerei cu buzele strânse şi foarte disperată a început a striga **„Hrist, Hrist, Hrist“.**

Da! ei strigă pe Mântuitor deoarece încă în viaţă fiind ştiu cum strămoşii — deci şi ei căci au murit tot în întunericul iudaic nevroind a se mântui — prin uneltirile făcute au cerut moartea Lui şi ei ştiu de blestemul luat; totuşi în viaţă fiind au persistat în a fi nepăsători negândindu-se spre lumină, credinţă, adevăr şi iubire, prin care scăpau de focul cel de veci.

Această disperată chemare, repet, după cum cred că mulţi creştini o ştiu, este înăbuşită de o pernă cu care li se astupă gura, aceasta spre a nu auzi copii mai mari.

Strigătele acestea după cum am arătat mai sus le-am auzit dela mama mea numai de două ori, întrucât jidanii mai bătrâni ce se găseau în acea cameră, m'au scos imediat afară cu intenţia de a nu auzi acele strigări, căci le era cunoscut încă cu mult înainte gândul meu de a mă creştina, ei crezând că acele chemări vor influenţa asupra mea ca să se transforme în realitate împins de ultimele cuvinte ale mamei.

Ei nu ştiau că toate's dela Dumnezeu orânduite şi că chemarea mamei m'a cutremurat, mi-a ridicat mai mult credinţa către creştinism şi un gând cald mă furnica şi mi-am zis: să nu mor şi eu ca mama, ci să ajung ziua Sf. Botez.

Iar cuvântul evanghelistului Ioan îmi dădeau nădejdi mari: **„Mai am şi alte oi care nu sunt din staulul acesta şi pe acele trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu şi va fi o turmă şi un păstor“** (XV v. 16).

Oricine care voieşte poate să înţeleagă aceste mari cuvinte.

Dece nu vor jidanii să citească Sf. Evanghelie, spre a se convinge că Fiul Lui Dumnezeu a venit să aducă pace nu sabie, a venit să-i mântuiască, cum scrie în Sf. Evanghelie? **„Pe acest Isus Dumnezeu L'a înălţat cu puterea Lui şi l'a făcut Domn şi Mântuitor ca să dea lui Israel pocăinţa şi iertarea păcatelor** (Fapte V v. 30-31).

Sfătuiesc pe acei dintre creştini cari s'au rătăcit să nu uite că plecând din turma cea dreaptă sunt mai răi decât jidanii, deoarece şi-au vândut Sf. Botez şi astfel ajută pe duşmanii creştinismului.

Acestora le spun să nu uite cele din Sf. Evanghelie:

„Nu cei sănătoşi au trebuinţă de doftor ci cei bolnavi“ (Matei IX v. 12).

Strămoşii ne-au lăsat credinţa şi Biserica Lui Hristos, ca

atare părinţii v'au botezat şi v'au crescut sănătoşi, însă banii lui Iuda v'au înbolnăvit acum aveţi şi voi nevoie de doftor şi pentru aceasta aveţi o scăpare : pocăinţa.

Am suferit prea suferit, dar prin ea m'am mântuit, prin suferinţă am fost încercat, Dumnezeu mi-a dat răbdare şi nădejde spre a ajunge la îndeplinirea idealului meu de a mă creştina.

„Ferice va fi de voi când din pricina Mea, oamenii vă vor ocărâ şi vor spune tot felul de lucruri rele şi neadevărate împotriva voastră" (Matei V v. 12).

Aievea au fost şi sunt cu mine jidanii şi câţi-va jidoviţi, cari prin orice mijloace se manifestă contra actului ce l-am făcut prin trecerea la creştinism, aceştia dacă mai au ceva bun simţ, le spun răspicat şi le cer a-mi răspunde care a fost alt motiv trecând la creştinism decât acel că am înţeles menirea creştinismului.

Au doară am fost condamnat şi nu aveam toate drepturile?

Au doară fosta mea familie nu era o familie foarte bine văzută de ei?

Au doară n'am avut moştenirea (dela mama) aproape 600.000 lei înainte cu trei luni de a mă boteza?

Au doară cunoscut-am vre-o fiică de creştin, care mă făcea să trec la creştinism?

Au doară am cerut ceva dela creştini pentru a mă creştina?

Au doară nu este adevărat că v'am urât şi vă urăsc din frageda-mi copilărie?

Dece caută jidanii a scoate paiele din ochii mei şi nu văd bârnele de subt ochelarii şi ochii lor?

Incă şi astăzi după aproape 10 ani dela trecerea la creştinism, îmi amintesc de prigoana părinţilor, (excepţie a mamei care dintr'un motiv puternic, nu era contra ideilor mele) spun însă a părinţilor căci am avut mamă de a doua — bătăile şi celelalte pedepse satanice, acestea numai pentru că asistam la orele de religie predate la şcoala primară românească şi pentru că eram în prea strânse legături cu colegii creştini.

Eram lăsat flămând, gol şi chiar biciuit.

Intrucât mulţi cari au putut a-mi da declaraţii de mărturie fiind martori oculari la cele suferite de mine însă cunoscând puterea de răzbunare a jidanilor contra lor, iar alţii mi-au dat acele declaraţii dar şi dânşii au insistat să nu le redau în această carte, n'am mai putut înşiera nici acele două declaraţii cari le-am avut în volumul I, al acestei cărţi.

Ţin să precizez că pentru toate cele suportate, am martor pe Dumnezeu, iar acei oameni cari au fost faţă trăiesc şi ştiu.

Dumnezeu care e peste tot, m'a întărit spre a nu da înapoi si n'am dat, sămânţa să dea roade, iar eu mântuit şi Sf. Pavel a scris către Romani :

„Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia Lui Hristos; fiindcă ea este puterea a Lui Dumnezeu pentru mântuirea

fiecăruia care crede, întâi a Iudeului, apoi a Grecului (I v. 16).

Azi când nu mai avem minunile cari le făcea Mântuitorul ş. Sfinţii Apostoli cine vrea să le vadă şi să le simtă să citească Sf. Evanghelie care este bogată şi adâncă pentru noi, pe dânsa citind-o m'am întărit, iar azi mă mândresc că sunt creştin după atâtea suferinţe. Nici odată nu m'am gândit (şi nici nu mă voiu gândi) să renunţ la soarele vieţei, la mântuire care în acele vremuri le trăiam în mediul creştinilor, la orele de religie în şcoala românească.

La şcoala jidovească unde eram nevoit să urmez profesorii şi profesoarele ne învăţau prin toate mijloacele satanice căutând a-mi infiltra ideia de a nu mai avea nimic cu goimii (creştini).

Mă sbăteam în cătuşele de fier ale talmudului — codul unei bande de hoţi şi de laşi—(Profesor Dr. N. C. Paulescu" Spitalul, Talmudul, Cahalul şi fracmasoneria").

Aceste cătuşe s'au sfărâmat odată cu împlinirea vârstei, când legea îmi permitea să mă conduc cum voiam; aşa că din toată inima cu convingere deplină, m'am debarasat de neamul lui Iuda. Am aşteptat majoratul ca să nu spună că am fost copil şi nu mi-am dat seama. Da! am avut răbdare iar dela Sf. Botez, nici moartea nu mă va despărţi de Mântuitorul Hristcs, după cum şi Sf. Pavel spune către evrei:

„ Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia cari au credinţă pentru mântuirea sufletului (X v. 39).

Pe prima pagină a nouei mele vieţi, am scris cu întreaga-mi fiinţă şi cu tot cugetul spre Domnul:

„Eu sunt Lumina lumii cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii".

Care e lumina jidanilor, atât timp cât ei au parte şi stau numai în întuneric?

Dece întind dânşii acest întuneric peste creştini?

Il întind şi î-l propagă mereu, deoarece au găsit terenul slab şi cu concursul partidelor democratice, s'au întins aşa cum îşi întinde painjenul casa, prin acele partide au năvălit în această Ţară între anii 1919-1923.

Nu mă surprinde apucăturile jidanilor — deoarece îi cunosc din copilărie — intenţionez însă a pune în cunoştinţă pe creştini să vadă până unde au ajuns democraţii cu trădarea Neamului prin primirea jidovilor între hotarele României.

Când mi-am exprimat dorinţa de a mă boteza, faptul n'a surprins pe creştini — cari îmi cunoşteau sentimentele — şi nici pe jidani.

Conorăşenii mei creştini m'au iubit (cu excepţia a acelor jidoviţi căci aşa le era şi cred că mai e încă rostul învârtelilor dela comunitatea jidovească, se ştiu D-lor cine sunt dar va veni şi ziua când vor regreta ca şi Iuda) după cum şi azi mă

iubesc, fiindcă sunt convinşi că nu interesat, (cum o fac aproape toţi) am trecut la creştinism, ci dintr'o convingere supremă.

Să-mi fie iertată îndrăzneala ce o am rugând Părinţii Sfintei Biserici Ortodoxe Române, de a nu se admite creştinarea oricărui jidan.

E de o necesitate de netegăduit, ca acel ce primeşte Sf. Taină a Botezului, să simtă adânc creştineşte şi ar trebuie să dea un examen înainte de a intra în turma Lui Hristos şi să dea publicităţii tot ce ştie despre jidani, ca astfel să fie mereu indentificaţi Românii-Creştini cine's jidanii.

Primirea Sf. Botez pe jidani nu i-a mirat iar prin ziarul (fiţuica) „Reformatorul" din Piatra Neamţ, cu data 21 August 1926, deci în ajunul Botezului meu, au dat un articol intitulat: „Botezul unui tânăr evreu", care se termina astfel:

„In populaţiunea izraelită din oraşul nostru, evenimentul acesta nu va impresiona pe nimeni, căci se ştia că încă din clasele primare şi-a cultivat prietenii printre creştini, înstrăinându-se atât de neamul evreesc, cât şi de familia s'a".

Da, frate creştin! m'am înstrăinat şi lepădat cu scârbă de neamul jidovesc ce a ridicat în Rusia pravoslavnică o statuie lui Iuda vânzătorul, glorificându-i făcând un cult din el.

M'am înstrăinat şi lepădat de acei ce au năvălit în această ţară ospitalieră şi mănoasă alcoolizând-o, — din 189 fabrici şi distilerii de spirt 173 sunt jidoveşti şi numai 16 proprietatea creştinilor deci 91% jidovi; iar din 231.185 cârciumari şi desfaceri de băuturi cu tot soiul 195.168 le deţin jidanii deci 84% — furându-i pământurile şi pădurile aducând la sapă de lemn pe falnicii Moţi, desnaţionalizând Maramureşul, otrăvind Moldova. „In Moldova mai toate oraşele ei sunt copleşite de acea populaţiune evreiască. Naţionalitatea română e ameninţată a se copleşi de evrei, românii au să devie nişte iloţi care nu vor mai avea nici o putere în ţara lor" (acestea sunt o parte din discursul rostit la Constituanta din 1866 de răposatul patriot M. Costache Epureanu). — Acestea le-a spus acum 69 ani. Intreabă-te creştine, examinând situaţia de atunci şi până astăzi ?. dar peste 30 ani ce are să fie, dacă nu ne trezim astăzi în al unsprezecelea ceas. — Au transformat-o într'un adevărat ghethon jidovesc, conrupând slujbaşi, iar muncitorilor de'a munte (Neamţ) care le-au muncit şi din ale căror braţe şi-au făcut palate nici azi după mai bine de şase ani nu sunt plătiţi.

M'am înstrăinat şi lepădat de acei cari sub ocupaţia nemţească, au siluit femei, au terfelit Augusta noastră Familie Regală, despoind văduvele, furând mai teribil decât inamicul.

M'am lepădat de acei ce vor să creadă contra tuturor realităţilor, că sunt un „neam ales" (da! sunt aleşi, dar ai diavolului) ce e chemat să posede tot pământul şi să stăpânească omenirea întreagă (profesor dr. N. C. Paulescu „scrisoare către evrei").

M'am lepădat de ei, fiindcă am înţeles că numai aşa voiu fi mântuit şi iată ce spune către evrei Sf. Pavel:

„Cum vom scăpa noi dacă stăm nepăsători faţă de o mântuire aşa de mare care după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adeverită de cei ce au auzit-o (cap. II v. 3)

M'am lepădat de acel neam nepăsător, cu inimi necurate, care nu vrea să aibă credinţă şi nici mântuire, preferând a rămâne veşnic în întunericul păcatelor.

M'am lepădat de acei cari duceau — şi duc — campanii furibunde şi meschine în gazetele străine, de acei ce ţineau întruniri publice contra României, de acei ce fură, vânzătorii de carne vie, otrăvitorii cu metilic, sfărâmători de popoare.

In Thoira, (istoria şi învăţăturile lor) rabinii dă poporului jidovesc un plan diabolic de luptă pentru cucerirea unui stat, spunându-le *:*

„Când te vei apropia de o cetate (un stat nota aut.) ca să te lupţi o chemi la pace; de vei primi răspunsul de pace şi de ţi-o deschide porţile să te pleci lor şi apoi tot poporul ce se află în cetate să-ţi fie tributar şi să-ţi servească ţie".

Aşa s'a întâmplat cu România.

S'au strecurat încet cu capul plecat, umili şi ascultători — cum îi credeau naivii — iar mai în urmă au invadat din Galiţia şi Ucraina cu sutele de mii iată pericolul.

Redau cuvintele marelui bărbat de Stat Mihail Kogălniceanu:

„Cea mai mare parte din jidovi şi mai ales acei emigraţi din Galiţia şi Podolia, constitue în Ţara noastră nu o comunitate religioasă, ci o naţionalitate deosebită având limba, portul şi năravurile sale proprii şi o tristă experienţă, a dovedit că în particular ovreii galiţieni şi podoleni locuind prin sate sunt un flagel pentru săteni".

Ziarele de acum câţi-va ani sunt pline de informaţii relative la această năvală de lăcuste, însă uniunea ovreilor români — înainte de a li se da drepturile li se spunea pământeni — aveau grija de a interveni pe lângă oamenii — politicianii democraţi — zilei, spre a li se aproba foi de identitate în alb.

Văzându-se intraţi în ţară au început cu subminările întocmai după ordinele şi instrucţiunile talmud-ului — aceasta după cum arătam cuprinde numai otravă contra creştinismului şi totuşi din păcate se mai găsesc creştini cari spun că nu se poate trăi fără jidani însă spre fericirea noastră de aceştia sunt puţini dar periculoşi prin prietenia şi protecţia ce o dau jidanilor în toate.

Cine ne-au adus jidanii
N'ar vedea ziua cu anii
Ca să-i scoată ochii corbii
Să rămâie 'n drum ca orbii

Cine ţine cu străinii
Mânca-i-ar inima câinii
Mânca--ar casa pustia
Şi neamul nemernicia

Iată revolta sufletească şi simţul patriotic al marelui poet moldovean „Mihail Eminescu" în al cărui timp nu erau acei două milioane jidani, care's azi în România-Mare.

Nu te întrebi frate creştine ce e de făcut? Da te şi cutremuri! Te cred şi de aceia îţi dau sfatul următor: treci alături de mişcările naţionaliste (acestea pentru nimic nu fac cărdăşie cu jidanii) şi astfel uniţi curând Ţara îi va pune la punct.

Cercetând ziarele, de după războiul mondial, te sperii aflând un material extra ordinar de bogat în faptele lor sanatice. Spicuiesc câteva numai cu titlul informativ — deoarece vi le sunt cunoscute: Atenatul dela Senat al lui Max Goldştein; falimente lanţ; conruperea unui înalt magistrat şi frustarea fiscului de banca Bercovici, falşificări de diplome şcolare; falşificări de vinuri şi rachiuri (spirtul metilic din care otravă n'au murit decât creştinii căci aşa ordonă talmud-ul) revolte prin Basarabia, bande de comunişti ce devin din ce în ce mai îndrăzneţi la Bucureşti, Cluj, Iaşi, Chişinău, Timişoara, excrocheriile cu timbrul antituberculoz, devize, falşificatorii de cecuri etc. etc.

Mi-ar trebui pagini nenumărate, o imensă carte neagră pentru enumerarea tuturor relelor făcute de ei, căci numai de acestea sunt buni, toate şi multe altele au fost aduse pe capul Românilor şi cu toate acestea mereu vezi români creştini la braţ cu ei, la festivităţi şi'n alte ocazii deci cum îl consideri pe acel român? califică-l cum ştii; eu îl calific jidovit şi tradător al cauzei adevărate.

Mă mulţumesc să dau un citat dintr'o revistă politică, revistă care colaborează atât jidani cât şi jidoviţi „Vlăsia", Citatul îl dau dintr'un articol scris de însăşi directorul acestei reviste, D-l N. Bobeanu:

„O grindină de catastrofe, la deslănţuîrea cărora nu numai n'a lipsit şi un fiu al lui Israel, ci cari — printr'o stranie aproape de necrezut fatalitate — mi-au fost pricinuite toate de mâini iudee;

temniţa de ostatic, cu ororile regimului celular nemţesc;

focul năprasnic, care-mi mistuise agonisita unei vieţi întregi.

Manolestitatea sălbatică a unui bancher infidel care-mi plătea şi el o mare datorie de recunoştinţă, prădându-mă şi dispărând.

Ţara dela Nistru pân'la Tisa, e o imensă feudă a lui Israel, Chanaanul. Pământul făgăduinţii. Al lui Israel e solul. Cu codrii şi apele. Al lui e aerul. Al lui toate cele văzute şi nevăzute". (Articolul de fond „Vlăsia" No. 17 din 12 Aprilie 1926).

Jidanii sunt oameni cu gânduri negre şi satanice, deaceia nu toţi au simţit chemarea aceasta ca să se împlinească scriptura:

„Cine nu-şi i-a Crucea lui şi nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine".

„Cine îşi va păstra viaţa o va pierde şi cine îşi va pierde viaţa pentru Mine o va câştiga", (Matei XI v. 38-39).

Jidanilor le e drag să-şi păstreze viaţa lor care e numai din păcate; nu au ascultat de Mântuitorul, Sf. Apostoli şi toţi ucenicii, deoarece ei sunt cu gânduri negre şi sanatice pregătind terenul pentru ca atunci când ştiu că a venit momentul de a da lovitura (aşa cum au pândit pe Rusia pravoslavnică unde Sfintele Biserici au fost transformate în grajduri, cârciume, case de întruniri iar cele mai monumentale şi bogate în picturi au fost distruse; credinţa în Sfânta Treime oprită nefiind îngăduită a face Sfânta Cruce; aşa cum au cercat în Germania unde o jidoavcă ajunsese preşedinta camerei deputaţilor, însă din fericire pentru Sfânta Biserică, a Germaniei şi a Europei murdăria nu s'a prins) pentru creiarea unui imperiu jidovesc (universum izraielum) ţinta lor ordonată de talmud şi mişnă.

De câtva timp cu toţii vedem că şi în această ţară nu se dau înlături dela nimic, căutând zi de zi a-şi pregăti terenul.

Baza unui popor e credinţa.

Jidovii vor s'o distrugă.

Pentru a-şi ajunge scopul ei întrebuinţează arme multiple, aruncând microbul ateismului peste tot.

Pentru poporul de jos a venit cu adventismul, comunismul, baptistul, inochentismul, etc., etc., etc., toate acestea ş. încă multe foarte multe altele, dacă nu sunt dintre ele de origine jidovească, însă tot ei le subvenţionează căci le-au g sit bune pentru a desbina creştinii.

Pentru pătura cultă dornică de mărire, (morală şi mai ales materială care azi e cea mai căutată cei mari fiind învăţaţi în lux şi urgii) au adus Francmasoneria şi democraţia.

Voiu arăta în parte de microbii otrăvitori ai Neamului Românesc:

1. **Adventismul**, a fost creiat cu bani jidoveşti, (cari finanţează şi azi) de un aventurier german anume Wiliam Müller, care a început să propovăduiască venirea Mântuitorului, ba mai mult el chiar fixase sfârşitul lumii, pentru ziua de 21 Martie 1884, dar... natural totul a fost minciună.

Acest aventurier subvenţionat de jidanii americani (unde ei — Müller — domicilia) a adus adventismul în Germania întinzându-se (ca tot lucrul rău s'a prins imediat) asupra Austriei, Rusiei şi României.

In România înaintea răsboiului mondial erau aşa puţini adventişti, încât nici nu se ştia că există, dar după acel războiu s'a întins ca râia; de ce? iată răspunsul: înmulţindu-se jidanii (prin năvălirea în această ţară) s'au înmulţit şi adventiştii.

Fraţi creştini!, adventiştii nu mult se deosebesc de jidani;

vedem, ei țin Sâmbăta ca a 7-a zi de odihnă și rugăciune (comploturi și urgii); nu suferă preoții cari sunt păstorii turmei — ei mai degrab ascută de predicatorii lor cari deși n'au nici o pregătire și nici darul (îl au spre rele dela diavol) pentru a deslega păcatele lor; nu-și botează copii; nu se căsătoresc și nici nu-și îngroapă morții după dogmele creștinești ortodoxe.

Adventiștii spun că n'au voie — fiind păcat — a face armată, cum dar ne vom apăra patria? — cine are interesul ca noi să n'avem astăzi instruiți și disciplinați? acei ce comandă și plătește din umbră: jidanii. Așa au lăsat armele bolșevicii în războiul ultim, venind momentul prielnic toți sectanții au părăsit armele, apoi s'au apucat de jafuri, crime, iar când au intrat în imperiul lor cele dintâi ținte au fost Biserica și Preoții, distrugând și omorând; iar ca tot lucrul rău ce se prinde pe lângă sectanți cari au pândit momentul au devenit aproape toți bolșevicii.

Adventiștii spun că dacă îți dă cineva o palmă, întoarce-i obrazul celălalt, fără ca să lovești (aceasta au luat-o din Sf. Evanghelie) însă și aci ei sunt mincinoși, deoarece în 1929, după o predică ce am ținut-o în parcul Carol (București) — cu care ocazie am spus despre ei ceiace scriu aci — și cum nu le-au convenit, am fost urmărit mereu, iar într'o seară prinzându-mă mi-au aplicat o corecție — pe care n'o pot uita cu atât mai mult că știam dela cine e venită — și amenințându-mă să-mi văd de neamul meu jidovesc nu de ei altfel voi fi neom; am scăpat teafăr atunci — apoi m'am păzit — datorită unui grup de camarazi cari veneau la cămin.

Cu acei care dânșii îi știu ca dușmani — deoarece nu-i lasă să-și vadă de noi aderenți pentru cari sunt grași plătiți — ei procedează așa cum au procedat cu mine, bătaie pe înfundate.

Singura deosebire între ei și jidani e că li se spun adventiști; chiar să se știe că nu se poate cunoaște altă deosebire. Deci ei cari înlocuiesc toate printr'o parodie nemernică și diavolească trebuiesc considerați așa cum îi recomand slugi netrebnice și interesate finanțate de jidani, pe cari cu scârbă să-i privim; păziți-vă de ei!

2. **Comunismul** ca și adventistul lansat, apărat (mai ales prin presa lor) și finanțat de jidani, în primul cuvânt al lor spun că nu a existat și nici nu poate exista Dumnezeu și că tot ce se vede e dela natură.

Ușor reiese că doctrinarii comunismului n'au fost decât jidanii căci cum s'ar fi luat ființă altfel decât întâi cu îndepărtarea Dumnezeirii, i-ar apoi cu întronarea perceptelor talmudice, ca astfel să fie mai ușor pregătirea terenului de conrupere și cum ei știu că Dumnezeu i-a îndepărtat nu le-a rămas decât să propage idei ateiste și comuniste, prin care sus-

ţin neexistenţa Dumnezeirii. Iată ce ştie şi cum ştie jidanii să distrugă divinitatea Dumnezeimii.

Comunismul din fericire nu se prinde — la noi — în pătura ţărănească, ci numai în clasele muncitoreşti, meseriaşi şi chiar intelectuali cu cari ei (jidanii) sunt în contact mai des, conlocuind în oraşe şi târguri. Ţăranii din instinct nu îi poate suferi şi atunci când aud propagând — contra lor nu e prigoana care se deslănţuie contra naţionaliştilor — fug de ei — cazuri văzute de mine şi de mulţi alţii — ca de cel spurcat (diavolul).

Comunismul e o amăgeală grozavă pentru cei uşor crezători cari numai din poftă de câştig se i-au după jidani (ziarele în cari se arată condamnări comuniste nu întâlniţi decât jidani, jidance şi câte unul sau doi români rătăciţi) cărora le promit că venind la putere vor fi împărţite toate egal, iar proşt'i dând crezare devin adepţi ; însă atunci când îşi ating scopul, (c'an Rusia) uită cele promise căutând a se debarasa omorând pe cei mai primejdioşi (acei ce cunosc toate dedesubturile) cari ar merita posturi de comandă şi ei (jidanii) se încarcă cu bogăţii, cari le trimit şi'n alte ţări ca ajutoare pentru lupta contra creştinismului.

Comuniştii după cum am arătat nu cred în Dumnezeu şi nici în obiceiurile creştineşti ; ei au distrus Rusia unde în mod mişelesc au omorât Familia Imperială, mitropoliţi, arhierei, preoţi, monahi şi nimeni n'a auzit s'au văzut să fi fost omorât vre-un rabin şi nici vre-o sinagogă distrusă ; de ce ? fiindcă tot şi toate s'au făcut din ordinul talmudului.

Am cunoscut un general Rus — azi e decedat — care cu lacrimi în ochi mia istorisit tot ce a văzut în Rusia înainte de a se înrola în armata Wranghel (acesta cu armata care a mai rămas devodată Sfintei Bisericei batjocorite şi pângărite de jidani precum şi Imperiului a încercat să lupte contra comuniştilor însă din nefericire n'a reuşit) şi mereu spunea că numai politicianii au fost de vină dând prea multe drepturi la jidani cari mereu ne-a lucrat din umbră până când nu s'au lăsat dându-ne lovitura de moarte distrugând tot şi toate.

Acel brav general lăsase în Rusia o soţie şi patru copii de ale căror soartă n'a mai ştiut nimic din 1917 până'n 1929 când l'am întâlnit fiind paracliser la Biserica Rusă din Bucureşti şi cred că până'n 1930 — data morţii — n'a mai primit nimic dela ai lui.

Tot el mi-a povestit (fapte ştiute de mulţi cititori) cum se repezeau soldaţii la ofiţeri rupându-le tresele şi decoraţiile depe piepturi spunându-le tavarăs şi obligându-i a-i saluta.

Iată urmările comunismului lansate de jidani.

In Rusia azi ţăranul nupoate să se închine, nici într'ascuns, căci de este aflat de agenţi U. G. P. U. (cea mai puternică organizaţie de urmărire) este trimis în Siberia, nevroind a ţine seamă de are soţie sau copii, de starea gospodărească nu mai

vorbim că toate-s ale statului, iar ţăranului nu i se dă decât atât ce-i trebuie şi nici acestea omeneşti căci li se dă cu porţia şi de îndrăzneşte cineva a spune sau a face un gest că nu-i mulţumit este considerat duşman al comunismului şi imediat e deportat în Siberia. Comuniştii vor : distrugerea Bisericei, Monarhiei, a Patriei şi pentru desfiinţarea libertăţii, a proprietăţii şi chiar a familiei.

Gândiţi-vă că aceştia — comuniştii — au neruşinarea şi nemaipomenita îndrăzneală a se pretinde că ei vor să civilizeze lumea. Cu aceştia trebuiesc transformate în terenuri producătoare bălţile din delta Dunării seu bahnele (apele stătătoare) din şesul Bărăganului.

Orice bun creştin când aude un comunist făcând aluzie la programul lui are datoria să-l denunţe ducându-l la autorităţi ca să se ştie că n'are cuvântul în această ţară tulburătorii de apă.

3. **Stilismul.** In ultimul timp a luat proporţii pe ici colea aşa zisă agitaţie pe chestia stilismului (calendarul îndreptat) şi cum jidanul n'a lipsit ca instigator voi da câteva lămuriri şi îndemnuri ca să se convingă cel rătăcit că a fost o victimă a acelor cari din orice şi la orice nu se dă în lături numai pentru scopul lor adică distrugerea creştinismului.

Eram încă jidan (botezul l-am primit în 1926, iar îndreptarea calendarului s'a făcut în 1924) şi nu numai odată auziam jidanii (cari tot ei acostau şi luau vorba) spunând câte unui ţăran bătrân, (cari în majoritate nu ştiu carte) sau unei ţărance însă tot bătrâne următoarele:

„Hei a-ţi vuzut ce v'o făcut popii ? v'ou schimbat calindarul, la noi una ca hasta nu si face, pi voi v'o amăgit diaşeia no v'ajută Domnezeu !" alta :

„Hei o să videţi că paştile vostru o să fie după al nostru şasta n'o fost di când 'i lumea" şi alte vorbe în contrazicere cu lămuririle date de capii Sfintei Biserici — cari s'au răspândit întâi printre bătrânii (care se ştie că sunt cei mai îndărjiţi şi din păcate ascultaţi de mulţi tineri) cari dădeau dreptate jidanilor spunând :

„Ce nevoie are jidanul dela târg să ţină cu noi, dându-ne lămuriri dar aşa au vrut preoţii să-şi bată joc de noi, însă noi tot aşa credem cum am apucat din strămoşi". Iată răul ce-l mare din partea celor lesne încrezători în jidan pe care-l ascultă, în loc să asculte de preoţii lor.

Răul s'a întins repede datorită a două elemente :

1. Jidanul ca'ntotdeauna prin minciună şi

2. Călugării neştiutori de carte însă dornici de măriri, pofta de căştig plăcerile lumeşti etc., cari veneau în contact foarte des cu jidanii.

Frate creştine prin îndepărtarea calendarului s'a schimbat vre-o literă din Sf. Evanghelie ? Nu este tot aceiaş ?

Sf. Pavel ne învaţă :

„Tot sufletul să se supună autorităților celor mai înalte căci nu este autoritate care să nu fie dela Dumnezeu. Deci cine se împotrivește autorității rânduelii Lui Dunezeu se împotrivește".

Pentru acei ce au fost prea lesne încrezători în jidani și acei ce susțin vechiul calendar îi sfătuiesc să înțeleagă că nu jidanii sau călugării isgoniți reprezintă autorități lăsate de Dumnezeu ci numai acei ce au darul și menirea care's numai Preoții conduși de Sfântul Sinod. Contra Sființiilor Lor care se împotrivește, înseamnă că se împotrivește cotra Lui Dumnezeu.

Tot Sf. Pavel ne spune:

„Ascultați de mai marii voștrii și vă supuneți lor, căci ei priveghiază pentru sufletele voastre, ca cei ce au să dea seamă".

Care sunt mai marii noștrii jidanii și călugării isgoniți cari amăgesc pe acei ce încă stau în ceața stiliștilor?

Cine priveghiază și vor răspunde de sufletele noastre?

Sfântul Sinod care ne luminează și ne înalță sufletele, prin Cinstiții Preoți, prin toate slujbele făcute în Sfintele Biserici.

Stiliștii din neștiință de carfe sunt induși în greșeală de cei răii voitori; vedem în Sf. Evanghelie că însuși Mântuitorul care era Dumnezeu s'a supus voinței Tatălui:

„Nu pot să fac dela sine-Mi nimic, precum aud judec și judecata Mea dreaptă este, căci nu caut voia Mea, ci voia Tatălui ce M'a trimis".

Cum dar noi cari suntem numai simpli oameni să cutezăm a nu asculta de poruncile Mântuitorului și ale tuturora Sfinților.

Nu e pierzarea sigură a sufletelor celor rătăciți? Sigur? că da.

Oare să fim și noi la fel ca jidanii, fără ochi și fără urechi cari n'au voit să se mântuiască?

Numai diavolul care a pus stăpânire pe stiliști împietrindu-le inima și vrând să nu asculte de preoți cari dela așezării calendarului — așa cum a fost așezat de Sf. Sinod — le explică spre a nu-i vedea rătăciți, este mulțumit că mai degrab este el ascultat.

Sfânta Treime conduce Biserica, deci ea nu poate greși, așa cum răii voitori spun.

Sf. Pavel ne-a lăsat următoarele:

„Au doară toți sunt Apostoli, **au doară toți mucenici, au doară toți proroci"**

Sf. Ioan Hristosom ce spune?

„Cum de te faci păstor, oae fiind și cum de te faci cap, picior fiind"?

Șefii și agenții mișcărei stiliste nu citesc acestea celor neștiuitori de carte — pe cari îi țin în mrejea cea rea mai ușor — deaceia avem fiecare datoria pe cât ne pricepem, să scoatem din mințile celor rătăciți lucrul cel rău băgat de acei ce și-au făcut o meserie din stilism: rușine lor.

4. **Francmasoneria** sau mai clar cum o numea marele savant profesor Dr. N. C. Paulescu „Jidano Francmasonerie" lucrează din răsputeri să distrugă Biserica, Statul, morala şi cultura **pentru ca pe ruinele civilizaţiei creştine** să-şi construiască din nou templul lui Solomon, în care jidanul învingător să fie Pontif şi Rege, iar popoarele subjugate prin viclenie — conform talmudului şi mişnei — să devie robi oropsite (ca în Rusia). Din ordinul masoneriei studenţimea română creştină a fost oprită la 24 Ianuarie 1933 de a pune o cruce la mormântul Eroului Necunoscut la care dată crucea a fost lovită, preoţii călcaţi în picioare dealtfel şi studenţii. Toate acestea au fost înfierate cu ultima energie de Părintele Patriarh al României.

Vedeţi la ce sunt în stare masonii? Au dat ordin să curgă sânge din trupurile tinere studenţeşti fiindcă au luat iniţiativa de a pune o Sfântă Cruce la mormântul acelui ce reprezintă 800000 eroi români-creştini.

Da ! aşa a fost în acea zi s'a sunat de câteva ori atacul — acesta în mijlocul Capitalei — contra cui? contra studenţimei creştine române, s'au tras şi focuri — au fost şi răniţi.

Judecaţi cum veţi şti pe democraţii acestei Ţări.

Aceste arme (Adventismul şi Francmasoneria) mari, au un scop mic : „ **cu maţele ultimilor popi să spânzurăm pe ultimii regi".**

Pe oricare bun român-creştin ce îşi iubeşte Biserica şi pe Rege îl cutremură satanica şi criminala lozincă a tâlharilor conştienţi sau inconştienţi ce fac parte din sectele arătate şi să se ştie că aceasta e ţinta lor, amintiţi-vă că în Rusia dela împărat până la ultimul preot — ascuns prin mânăstiri — au fost ucişi mişeleşte.

In ultimii ani francmasoneria a fost interzisă cu desăvârşire (iar pentru acei cari ar încerca să le readucă sunt prevăzute pedepse foarte grele) în Italia, Germania, Ungaria şi Turcia; de ce? în acele ţări conducătorii şi-au dat seama de pericolul lor.

Pentru ca cititorul creştin să ştie ceva despre francmasonerie voiu descrie ce am văzut cu ocazia unei neaşteptate vizite făcute, la o lojă mansonică:

In anul 1929, Decembrie 10, pe când mă găseam în biroul unde aveam serviciu, am fost chemat de un camarad în stradă aici se găseau încă câţiva camarazi; iar la o anumită oră cu toţii am luat-o în spre calea Victoriei — ne-am oprit în colţul Casei de depuneri de unde ni s'a arătat locul unde este situat inamicul (nu numai al nostru ci al întregului Neam).

Apoi am traversat spre Lipscani, iar la No. 12-14 am intrat printr'un gang, aci d'abia câţiva din noi — cari nu ştiam — am aflat că e vorba de „Loja naţională a marelui orient" şi cu tot gerul ce era în acea seară acei ce în urmă am aflat am început să transpirăm aşa ne încălzisem de bine când am

auzit de lojă francmasonică — această emoţie nici decum frică (de aceasta s'au convins atât masonii cât şi poliţia am simţit'o căci ştiam cine's francmasonii din cartea mult regretatului savant N. L. Paulescu, ne-am bucurat că nu ori cine mai ales nepoftit — poate să vadă ceiace urma să vedem.

Planul fusese făcut încă înainte de a traversa Calea Victoriei.

Spre cinstea credinţei mele am avut misiune specială şi din ordin am urcat primul scările (căci tâlharii aveau loja la etaj) — în mâini aveam un baston, arma mea favorită cam gros, camarazii spuneau să fiu calm — cari m'au cunoscut şi mă cunosc ştiu că numai calm nu sunt însă în faţa ordinului m'am executat, după mine urcau unul câte unul.

Am intrat în odaia cameristului, (era bineînţeles jidan) într'un accent schimonosit, l-am convins să meargă cu mine să-mi arate pe unde să intru la garderobieră ca să mă anunţ — i-am spus că sunt macabeu (sic) şi caut pe un domn pe care şeful nostru ştia că în acea seară e în lojă — cum a ieşit pe sală a fost imediat luat în primire de ai noştri, la fel a păţit şi jidanul dela garderobieră şi pe amândoi i-am făcut inofensivi, deci prizonieri.

Apoi am intrat în sala mare de şedinţă i-am somat: „mâinele sus că afară sunt 5000 camarazi, în imediata apropiere un camarad (care a suferit mult din partea jidanilor (a strigat: ce e cu voi tâlharilor, ce porcărie e aici?" uite domnule! „profesor, ofiţer (era un doctor) artist, etc. hè, hè, de ăştia îmi sunteţi", (erau vre-o douăzeci masoni) iar cu un revolver — sperietoare — gesticula, iar cu altă mână (având un boston, a început a trosni dealtfel şi noi — în trei candelabre mari — cum n'am văzut nicăiri — având câte 80-120 becuri fiecare şi le cercam dacă sunt bune. Era o lumină că nu ştiai ce-i: pe jos drept preşuri (ţoale) aveau Invierea Domnului, alta Naşterea Domului şi alta, Cina cea de taină (vedeţi i se zicea lojă naţională, batjocoreşte şi sfidează cele ce avem mai sfinte, călcând în picioare ceiace noi iubim), iată ce ştiu francmasonii.

Sala era în formă de dreptunghiu, plafonul vopsit în albastru iar pereţii în alb — deci alb — albastru (acestea nu-s culorile steagului jidovesc? sigur că da! deci încă o dovadă că francmaconeria e mână'n mână cu jidanii): în fundul sălii sta şeful îl mai mare în grad, care e intitulat „Em· cadoş" (om sfânt tradus din ebraica veche. Vedeţi că şi gradele tot în jidoveşte sunt), având în părţi câte unul secretarul şi casierul); iar în mijlocul sălii o masă lungă, pe care era aşezat un cap de mort; (pe acest cap ei jură că nu vor trăda nimic după cum nici capul nu va trăda) în părţi stăteau buimăciţi fraţii (cu dracul nu cu mine) masoni, având fiecare cuşca lui, şorţuri pe piept, gradele şi câte o spadă cu cari se salută şi jură, purtând măştile în tot timpul şedinţei.

Am uitat să scriu că la început când am intrat, camaradul... a strigat: jos măştile să vă cunoaştem şi noi", ceiace bine'nţeles au executat. Ei au grade (nu ca în armată) ci pe cifre 1, 2, 3, 4, etc. şi pe ucenic, frate, etc., etc. iar cel mai mare în grad are cifra 33 şi se numeşte Em cadoş (om sfânt — dar al dracului —).

Cred că cinstiţii preoţi nu mai sunt miraţi de ce au suferit prigoana din 1932 de neuitat, un înalt personagiu l'am găsit în registru de prezenţă al acelei loji şi avea gradul 33 (deci era om sfânt însă cum am arătat nu cu Bicerica pe care o insultase precum şi pe slujitorii ei şi chiar pe stăpânul Patriarh).

Medicul care-şi făcea stagiul ca ofiţer — a rugat pe unul din grupul nostru să fie cruţat (ei credeau că am venit să-i omorâm, noi nu am vrut şi nici nu vrem moartea păcătosului ci îndreptarea lui) un altul m'a cunoscut şi a zis către ai mei. „Vă pretindeţi naţionalişti şi aveţi printre d-v. un jidan, (el credea că nu sunt cunoscut de camarazi) atunci am uitat de ordinul dat prin cuvântul „calm" şi m'am repezit dar am fost oprit de camarazi şi atunci i-am strigat:

„Păcătosule eu jidan? bine! dar tu nelegiuitule şi tâlharule dece calci în picioare cele sfinte? arătându-i-le şi-a plecat capul ca orice trădător, rezumându-se la câteva lacrimi şi tăcere.

Ca să-i intimidăm ne-am apucat de devastat ca astfel să-i buimăcim, iar între timp să ridicăm materialul necesar: broşuri, semne corespondenţă şi tot ce găseam ca documente preţioase.

Am intrat într'o cameră unde era întuneric beznă făcându-se perechiziţii în camerile vecine şi rămânând uşile deschise ne-am înfiorat când am văzut în acea cameră întunecoasă un sicriu cu ceva într'ânsul; în acel moment s'a comunicat evacuarea însă dând de un dulăpaş pe care nu-l puteam deschide însă cu bastonul (care avea un vârf de oţel) după două lovituri a cedat şi spre norocul nostru am găsit registrul de prezenţă. La locul unde l-am predat am văzut mulţi oameni mari din această ţară cari erau membrii acelei loji de aceia am scris.

Imediat ce am ieşit în stradă au şi venit autorităţile din Capitală cari au rămas foarte surprinse de îndrăzneala noastră dar din păcate doi camarazi au fost prinşi înainte de a fi putut să părăsească loja, şi cum masonilor nu le-a convenit proces pentru devastare s'au mulţumit cu atât, iar după câtva timp cercetările din oficiu au stagnat.

Iată lucruri trăite şi văzute. Acum cetitorule judecă-i. Constituţia nu admite funcţionarea societăţilor secrete, însă din păcate ţara noastră e plină de loji iudeo-masonice şi culmea e că naţionaliştii cari iubesc Biserica ş Tronul sunt o

Masonii lucrează din întuneric, conduşi de întu

pentru întuneric noi să le răspundem din lumină, conduşi de Biserică pentru tăria ei, a Tronului şi a Neamului, căci cu noi e Dumnezeu. înţelege-ţi neamuri şi vă plecaţi.

Lumina care e dela Tatăl v'a învinge.

Cine vrea să-şi dea seama complect de formidabila forţă jidovească ascunsă sub forma francmasoneriei să citească cartea D-lni Profesor Corneliu Zasloţi, Lugoj str. Caransebeşului No. 1, citind-o vă veţi îngrozi.

Rezumând : sectele religioase în majoritate au origina pur jidovească şi toate sunt subvenţionate de jidani.

Conducătorii mai principali la noi sunt. Max Awerbuch, Balzerait, Dolinger, Vaisman şi alţii.

Scopul : deplina dominaţie asupra poporului de jos, putând să întroneze la un moment dat dictatura roşie aşa zisă a proletariatului care în fond e jidovească.

Infernul din Rusia ne e martor, conducătorii iată-i. Troţki (Leon Braunstein) Zinovief (Finkelştein zis Apfelbaum) Zalenski (zis ochiul Moscovei sau Abramovici, sau Albreckt). Litvinof (Finchelştein) Fisman Şmidovici şi încă mulţi alţii din neamul ales (sic).

Francmasoneria are acelaş scop decât că ea domină masa cultă şi cum jidanii sunt înscrişi în toate partidele politice democratice — deci au legături de două ori cu oamenii mari — pe orice căi caută a distruge gândurile curate.

Române ! dacă într'adevăr simţi româneşte şi creştineşte fă front înuintea pericolului atât de ameninţător şi care prin dedesupturi lucrează la subminarea Statului. Nu mai stă alături de politicianii cari fac cărdăşie cu jidanii, care's membrii în acele partide împreună cu românul creştin, deci tovarăş la distrugerea Neamului Rămânesc, fără să ştii. Tot timpul să ai în mintea şi sufletul D-tale, toate patimile Lui Hristos, primite numai pentru mântuirea noastră din partea jidanilor precum şi toate ce le citeşti în această spovedanie.

Nu îndemn la bătaie ci numai cu ceva vom scăpa de ei cu boicotul. Române! nu cumpăra nimic dela jidan şi dacă ai voinţă numai aşa vom putea scăpa de dânşii : deci nu depinde dacât tot de voinţa noastră a tuturora, până când va veni biruinţa româniior.

Jidanii şi azi au obrăznicia de a susţine că nu ei au răstignit pe Mântuitorul şi se găseşte câte un creştin (avut-am discuţii cu ei) cari le dau jidanilor dreptate, voiu da posibilitatea să citească dacă vor ceti, căci numai aşa de vor vedea şi cunoaşte, deoarece acei domni nu numai că n'au pus mâna pe Sf. Evanghelie, dar nici Sf. Biserică n'o văd — adică nu se duc — decât din Paşti în Paşti, cine a răstignit pe Mântuitorul nostru Isus Hristos.

„S'o ştiţi toţi şi s'o ştie tot norodul lui Israel, omul acesta (bolnavul vindecat de Sf. Apostoli) se înfăţişează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele Lui Isus

Hristos din Nazaret pe care voi L-aţi răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morţi căci nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiţi (Fapt. IV v. 10-12)

Aceste cuvinte spuse de Sf. Petru şi multe, multe altele ce sunt în Sf. Evanghelie, ne spune destul de clar că jidanii sunt acei cari au cerut şi au omorât pe Fiul Lui Dumnezeu.

Frate creştine; ei L-au scuipat pe faţă, L-au bătut cu pumnii, L-au pălmuit şi L-au răstignit şi tot ei caută să vă otrăvească aruncând între voi toate relele având şi presa lor din Sărindar, prin care lansează toate falşurile.

Ei sunt ajutaţi de toţi oamenii mari ai partidelor democratice, numai pentru a ne cuceri, deci, pentru a ne distruge şi vai va fi de noi, de vor ajunge să-şi împlinească scopul.

De aceia vă spun ascultaţi de Sf. Biserică şi de conducătorii ei orânduiţi de Mântuitor numai astfel vom păstra ceiace ni s'a lăsat de strămoşi, aceasta spre fericirea noastră şi a copiilor de mâine.

Nu vă luaţi după jidani cari nu au ţara lor, nu vroiesc a se asimila, sau a se asocia întrucât îi opreşte talmudul care însă nu-i opreşte a conrupe, a distruge o familie şi ţări; ei fac paradă de habotnicism (evlavie) că sunt aleşii (sic) ai Lui Dumnezeu, însă ei nu tind decât la distrugerea hotarelor ţărei în care au intrat, lansând toate relele cu banul, atrăgând uşor leneşii şi intelectuali din motive materiale, cum ar fi lipsa de clientelă — la avocaţi şi doctori, scriitorii cari nu-şi pot tipări cărţi, ziarişti, etc. etc.

Jidanii nu se gândesc decât la câştig (deviza lor e câştig mic dar des) şi la pagubă pentru creştini: ei trăiesc foarte bine deşi nu muncesc, însă trăiesc depe munca grea a creştinilor.

Ei sunt obraznici, îndrăzneţi şi foarte perverşi, ei spun că sunt oamenii adevărului, însă sunt cei mai mincinoşi, în orice acţiune ei sunt foarte solidari şi'n caz de nu reuşesc caută a distruge şi'n acest caz apare conrupţia cu bani şi tot îşi ating scopul.

Să ne rugăm Lui Dumnezeu ca El să mântuiască acest popor de lepra străină ce a dat năvală pe aceste locuri.

Să ne îndreptăm gândul către strămoşii neamului românesc rugându-i pentru biruinţa dreptăţii.

Pericolul e mare

Imi amintesc de venirea lui Nahum — cum îşi spune el — dar să-l scriu aşa cum îi numele Nuhăm Socolov, la Piatra-Neamţ când a spus: **In nici un colţ din Europa nu mă bucur ca atunci când sosesc în Rumania. Aici îmi place mult de tot şi trăiesc cele mai fericite clipe din viaţa mea căci mă simt ca şi în Palestina!**

Deci iată programurile trâmbiţate de Adolf Stern & Comp. prin sala Wagram (P ris) şi altele stropind cu noroiul şi balele urei, această Ţară îndumnezeită.

Să facem un front din trupurile şi sufletele noastre în faţa pericolului, altfel ajungem ca Rusia cu Biserici transformate în cârciumi, localuri de desfrâu, grajduri, etc., ca Rusia în care tot ce a fost sfânt, a fost călcat în picioare, mitropoliţi şi preoţi ucişi.

Ei cuceresc tot prin manevrările ce le fac din umbră, în mare taină şi cu hotărâre de nestrămutat urmăresc divizarea şi îngenunchierea poporului Român.

Pe oasele celor 800.000 eroi, se clădeşte Palestina.

Negoţul e în mâinele lor, asemeni pădurile, industriiile, viile, moşiile, terenurile petrolifere etc. etc.

Despre armată

Acum câţiva zeci de ani, la 1875, Senatul Român înregistra o petiţie prin care jidanii cereau să nu facă armată din cauză că nu ori cine poate să fie un ghedeon (viteaz); dar astăzi dija sunt toţi ghedeoni (viteji), deoarece ei au invadat în patru ramuri cele mai importante.

1. Medicina, căci ştiut este că „doctorul e stăpân pe secretele şi viaţa goimilor" (creştinilor).

2. **Artileria**, care poate bate din „**greşială**" infanteria amică.

3. **Farmacia**, de unde în loc să-ţi dea ceva pentru alinare îţi dă din „**greşială otravă**" ; mai există autopsie în caz de războiu?

5. **Adminis raţia**, ştiţi d-voastră ce însemnează aprovizionarea unei armate.

Scoborâtori din diavol, ei nu pot avea decât gânduri diavoleşti. Ni se va spune că aceste gânduri mi-au fost infiltrate de vre-un om rău voitor neamului jidovesc. Nu!

Le este cunoscut jidanilor că ceiace am făcut la loja masonică din Bucureşti, devastarea sinagogei din Iaşi, la studio-ul teatrului Naţional din Bucureşti cu jidoavca Leny Caller, etc., etc. etc., le-am făcut că îi urăsc.

Fraţi creştini ascultaţi de mine (dacă vroiţi) deoarece sunt absolut desinteresat şi repet face-ţi front în jurul Sf. Biserici şi a Tronului, pe cari jidanii vor să le năruie.

„Voi aveţi de tată pe diavolul şi vreţi să împliniţi poftele tatălui vostru. El dela început a fost ucigaş şi nu stă în adevăr, pentrucă în el nu este adevăr; ori de câte ori spune o minciună, vorbeşte din ale lui, căci este mincinos şi tatăl minciunii.

Iar pe mine, pentrucă spun adevărul, nu mă credeţi (Ioan VIII v 44-45).

Diavolul este tatăl jidanilor. Aceasta ne-o spune însuşi

Mântuitorul Carele dela Tatăl a venit; vedem deci că jidanii nu sunt ai Lui Dumnezeu.

Cine dintre oameni poate şi cutează a contrazice pe Domnul ?

Jidanii spun creştinilor că se roagă în sinagogi; dar cui se roagă ? diavolului care vrea distrugerea Sf. Biserici, spre a ieşi el învingător pentru care a găsit ca ajutor în toate pe jidan.

Cunoscând şi divulgând ceiace ştiu despre jidani am spus îmi voiu da socoteală înaintea lui Dumnezeu, arăt adevăruri, adevărate cu orice risc un lucru ştiu precis că în urma mea va rămânea o dâră care pe mulţi îi va scoate din îndoială şi pe mulţi îi va scoate din sectele în care au intrat sau din politica democratică-jidovească.

Despre şcoli

După ce am arătat câte ceva de adventism, comunism, stilism, francmasonerie şi armată trec la şcoli.

Nu voiu mai insista asupra celor ce se petrec în şcolile jidoveşti, întucât am arătat în primele rânduri ale vieţii mele ce se învaţă sau mai bine spus cu ce sunt hrăniţi copii de învăţătorii lor jidani — cu învăţături demonice, despre cari vă voiu da destăinuiri grozave în ultimele rânduri.

Câteva cuvinte despre şcoala românească:

D-voastră ştiţi greutatea copiilor de ţăran pentru a intra în şcoli şi câte sacrificii fac părinţii pentru a-i vedea cu şcoala terminată.

Lupta copilului venit dela brazdă cu toate mizeriile — foamea şi tuberculoza.

Studenţii jidani au ajutoare studenţeşti atât dela Statul Român, Prefecturi şi Primării cât şi dela comunitatea lor jidovească.

Studenţii creştini au numai dela instituţiile creştineşti arătate, însă din păcate nu la fii de ţăran se dă ajutoare (aceasta o ştiu din anii 1927—1930) ci tot la fii de politiciani, deci tot rău pentru ei.

In unele facultăţi (medicina, farmacia şi drept) din ţară studenţii jidani reprezintă o majoritate zdrobitoare: ei i-au pâinea dela gura românului şi au devenit atât de ameninţători ca număr încât a-ţi văzut mişcarea corpului avocaţilor — care imediat va fi urmat de al medicilor, farmaciştilor şi celelalte profesiuni libere, — întrucât a ajuns cuţitul la os.

Insemn în treacăt şcolile primare.

Trebuie să ştiţi că la Humor (Bucovina) — fostă capitală de judeţ — din toţi institutorii numai doi erau (aceasta în 1929) creştini — un român şi un muntean iar restul jidani.

Cei ce au urechi de auzit să audă.

Despre numărătoarea populaţiei.

Nu e nici o ţară din lume — afară de România — în care

după războiu să nu se fi făcut un recesământ. România e singura.

Care e cauza ? Lesne de înţeles, însă n'o ştie tot creştinul român.

Jidanii au şperţuit ca acest recensământ să nu se facă pentru ca românul să nu ştie numărul lor covârşitor şi aceasta se datoreşte conducătorilor acestei ţări şi cari cu ştiinţă au permis intrarea jidanilor din Galiţia şi alte părţi în aşa proporţie încât suntem singura ţară din Europa unde jidanii sunt mai mulţi.

In anul 1930, s'a făcut un recensământ, însă cifrele n'au fost adevărate — aşa s'au aranjat lucrurile — însă să se ştie că avem un jidan la şapte români şi pentru o mai bună orientare voi arăta cum stăm cu jidanii faţă de alte ţări, adică la câţi locuitori din ţările ce urmează se găseşte un jidan, iată:

1. Suedia la 9800 locuit. 1 jidan; 2. Norvegia la 8610 loc. 1. jidan; 3. Spania la 5800 loc. 1 jidan. 4. Anglia la 2900 loc. 1 jidan; 5. Franţa la 830 loc. 1 jidan; 6. Polonia la 28 loc. 1 jidau şi **România** la 7 locuitori 1 jidan.

Felul lor de a munci (ori cine ştie că ei nu au decât muncile cele mai uşoare — ei nu ştiu de munca pământului şi nici acea de pădure —) şi bunul lor traiu, posibilitatea materială—banii—de a-şi cumpăra medicamente — adică atunci când se înbolnăvesc majoritatea lor trăind în oraşe şi târguri unde ori când îşi găsesc medicamente nu simt lipsurile pe cari le simt locuitorii români rurali—cari formează baza şi majoritatea Neamului — din care cauză ei se vindecă iar ai noştrii mor cu miile, jidanii au deci toată perspectiva a se înmulţi.

Unui român rural când îi moare un copil, îl auzi pe părintele zicând: bine că a murit de mic decât să fi murit de foame; iar la un jidan când moare un copil, spune: vei şi oi plângând şi bocind cel puţin o lună după el.

Unui român rural când îi vine un copil nou născut şi de trăieşte spune: mai bine murea căci am prea mulţi; iar jidanul când scapă la un nou născut spune: să-mi trăiască şi să mai vie încă mulţ, mulţi alţii.

Intreba-ţi-vă deci, ce va fi peste câţi-va ani?

Dacă nu se ia măsuri, vom avea la 7 jidani 1 român şi **atunci?**

Prin măsuri înţeleg în primul rând a se veni în ajutorul păturei ţărăneşti cu doctori, moaşe, agenţi sanitari, medicamente şi un spital sau dispensar măcar la câte două sate, bani sunt în visteria Statului, însă se irosesc pe lefuri mari, neglijindu-se populaţia rurală e o crimă, întrucât ei sunt albinele şi baza neamului.

Cei ce au inimă să i-a aminte şi să se trezească.

Vă puteţi da seama de ce mijloace dispun, ca să poată împiedeca a se ştie cifrele adevărate de numărul lor.

Azi jidanii s'au întins (ca paiajenul care-şi ţese casa) peste toată ţara, nu există colţ, din ţară unde jidanul să nu

se fi așezat, au cuprins sufocând țara dintr'un colț în altul, iar după ce poporul (conducătorii) românesc i-a primit, ei caută a distruge tot și toate; știți povestea șarpelui.

Da! aceasta e ținta lor după porunca dată de talmudul rabinilor care e călăuza lor fidă în viață.

In zadar spun ei că sunt oameni, căci nu numai eu îi știu că sunt răi, periculoși și vicleni, o știu și mulți creștini, dar păcatul e că n'o știe toți și nu vor să înțeleagă adevăratul patriotism în jurul Bisericei și a Tronului unde tot românul creștin trebuie să fie cu sufletul și trupul gata de jertfă, gata de moarte pentru biruința unei Românii noui.

Despre presa și ghiarele ei

Peste tot locul unde o cârmă a fost păzită slab, credinciosul talmudului a pus mâna pe ea.

Redau aici mărturia vie a unui neofit ce asemeni s'a creștinat T. Ratisbone, fost jidan iată ce spune de fostul neam:

„Prin felul lor de a lucra și stăpâniți de instinctul dominațiunei, j.danii au năvălit pe toate căile largi, cari duc la avere, la dominațiuni și putere.

Ei conduc bursa, teatrul, literatura, administrațiile, marile văi de comunicații pe uscat și pe mare, toată societatea creștină ca într'o pânză de păianjen".

Priviți presa „românească".

Aproape nu există ziar, (excepție: Universul, Țara Noastră, Buna-Vestire, Porunca-Vremii Libertatea) România-Creștină și alte ziare curate românești, unde să nu fie și câți-va jidani.

Fițuicile Dimineața, Adevărul, Lupta îs complect jidovești având și câți-va cozi de topor și aceștia spre a amăgi cetitorii creștini în loc să semneze pe numele lor adevărat iată cum semnează:

Const. Graur (Avram Brauer Rosenfeld) Scrutator, Sever Borna (Kalman Blumenfeld Traian Vlad, Matei Basarab (Saniel Labin) Gr. Graur (Ghidale Gkerș Brauer) Brănișteanu, Braniște (Burâh Braunițtein O. Cernea (Ozias Ckendler) etc. etc.

Aceasta nu e o hoție și amăgeală? ce-i determină ca să nu semneze articolele ce le publică pe numele lor jidovești? de ce cu nume furate? iată de ce.

Sub numele lor adevărat — adică jidovești —nn ar avea curajul să critice, batjocorească și defăima mișcările românești și nici n'ar putea să i-a apărarea comuniștilor și tuturor relelor cari sunt în răul Neamului Românesc căci atunci — adică când ar semna cu numele lor adevărate din starea civilă — cititorii creștini ar vedea cum jidanul îndrăznește a batjocori pe român în propia-i Țară — dar cum cititorul nu vede

decât semnături româneşti este uşor amăgit de acea pre_ă, acesta este scopul lor talmu_ic, a induce în eroare naivii.

Nimeni nu dă concursul comuniştilor, (cari sunt tovarăşii lor) nimeni nu îi apără mai bine ca aceste ziare cuşăr, scrise în româneşte dar gândite în jidoveşte, nici pomină ca să atace pe ai lor.

Aceste ziare spurcate au dat şi dă concursul duşmanilor neamului românesc, iar aceştia ajungând la putere, le subvenţionează gras de tot — vedeţi ce palat şi-au făcut în Sărindar (Bucureşti) de unde ?, dela guvernele perindate şi din punga neştiiutorului român care fără să ştie cine's cei din umbră — le dă concursul citind acele murdare foi.

Marele bărbat de Stat Mihail Kogălniceanu (făuritorul împropietăririi dela 1864), a spus:

„Nu de astăzi ci de apucarea în tot timpul şi sub toate regimele toţi Domnii, toţi bărbaţii de Stat ai României, toţi acei ce poartă un interes viu pentru ţara lor, s'au preocupat de necesitatea a opri exploatarea poporului Român prin un alt popor străin lui, prin jidovi".

Acestea le-a spus în parlamentul ţării la 1879 când jidanii prin intervenţii au cerut să li se dea drepturile în această ţară.

Tot atunci au vorbit: Vasile Conta, Mihai Eminescu, Ion Eliade Rădulescu, Vasile Alexandri şi alţi oameni mari cari s'au opus la darea drepturilor jtdanilor.

Ce au făcut ei cinste lor.

Ceiace au făcut acei cari le-au dat drepturi nu e decât o impietate faţă de înaintaşii lor şi o nenorocire pentru Neam.

Nu a fost deajuns că le-au dat drepturi mai mult; zi de zi n'au făcut şi nici nu fac altceva decât cărdăşii contra acelor cinstiţi.

Toate acţiunile luminate, orice om ce gândeşte şi lucrează pentru binele acestei ţări, sunt lovite şi batjocorite de ziarele cuşăr.

Inspectorii umanitarişti trimişi de finanţa mondială jidovească să inspecteze (cu ce drept oare ?) această ţară, au avut un sprijin necondiţionat în coloanele acelor ziare.

Repet, vedeţi arttcolele semnate cu nume de împrumut, cu nume chiar de voevozi şi cronicari în dosul cărora se ascunde laşitatea jidovească.

Priviţi ziarele şi veţi vedea că un ţap ispăşitor, girant responsabil un oarecare „Vasilescu", poate analfabet şi calic.

Au pus mâna pe ceiace se numeşte a patra puterte în Stat.

„Dumnezeu (Adonai) a dat evreilor toată puterea asupra averilor şi vieţei celor de alt neam.

Averea unui neovrei e ca un lucru fără stăpân ca un obiect părăsit ca nisipul mării. Adevăratul ei stăpân e ovreiul care pune mâna pe ea (Talmud Sepher Haikarim III 25 albo. Iată gândul lor adevărat, îl spune cartea de căpătâi legea lor

— talmudul —. Vezi dar frate creştine cugetul ce-l au contra averei tale? şi totuşi stai plecat înaintea lui lăsându-l să te cucerească cu totul?

„In apus presa înregistrează numai opinia publică, la noi trebue să o formeze" (Octavian Goga „Mustul care fierbe" p. 14).

La noi această opinie publică e formată, e presa sărindar-ului jidovesc.

Ea creiază curente anticreştine, antidinastice, antinaţionale, dă informaţii falşe, laudă şi popularizează anumite persoane (comunistul Constantinescu profesor Iaşi; trădătorul C. Stere care prin ziarul Lumina trimisă pe front îndemna ostaşii să nu lupte şi pe mulţi, mulţi alţii) ce ar trebui duse la ocnă sau chiar în faţa plutonului de execuţie, ea dărâmă credinţa, calomniază pe cei buni şi omagiază pe mişeii Neamului Românesc.

Marele poet Mihail Eminescu prin scrierile sale politice şi sociale ne-a lăsat:

„Evreii fac din jurnalistica europeană ceiace au făcut din băuturile spirtoase la noi — otravă —.

Punând odată mâna pe presa europeană care în genere nu mai are de ţintă luminarea ci arătarea urelor dintre clase şi popoare, uşor li-i să spuie orice mincină patentă".

Să se ştie în ţară avem 612 ziare, reviste, etc., 147 sunt efectiv româneşti, restul de 465 sunt jidăneşti şi minoritare: ziarişti 1121 români, 1937 jidani şi 839 minoritari; e tristă situaţie dar din păcate e reală.

Luaţi aminte Români! Nu citiţi ziarele jidoveşti, îndemnaţi-vă unul pe altul a nu le ceti, după cum am arătat cumpărând acele ziare înseamnă că cu ştiinţă daţi ajutor jidanilor să arunce otrava între noi.

Până când îi veţi ajuta?

Despre Sinagogi

Acum aproape două mii ani, un fapt unic s'a întâmplat: **„Paştele iudeilor erau aproape şi Isus S'a suit în Ierusalim. In templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi, porumbei şi pe schimbătorii de bani şezând jos.**

A făcut un biciu din ştreanguri şi i-a scos pe toţi afară din templu împreună cu oile şi boii, a vărsat banii schimbătorilor şi le-a răsturnat mesele" (Ioan II v. 13—15).

Vedem deci, ce erau în acele vremuri templele (sinagogile) lor de rugăciune.

Dar ce sunt azi? Voiu arăta.

Mântuitorul a zis jidovilor:

„Este scris: Casa Mea se va chema o casă de rugăciune, dar voi a-ţi făcut din ea o peşteră de tălhari (Mate XXI v. 13).

In sinagogă azi ei fumează, scuipă, se bat, se înjură, beau până se îmbată, discută de toate (mai ales de naţionalişti), tot acolo mulţi români democraţi vin şi fac propagandă — promi-

țându-le distrugerea mișcărilor naționaliste — afaceri comerciale — deaceia vedeți prețurile uniforme — comploturi, — bătaia năprasnică ce au dat'o în anul 1925 elevilor I. Hergheligiu, (care a fost călcat în picioare de jidani) Gh. Bălănescu și I. Hudici — toate având baza distrugerea creștinismului.

Rabinii sfătuesc pe jidani: tob toif șebegoim harog (pe cel mai bun dintre creștini ucide-l),

Moisi și nici proorocii Izechel, David, Isaia, Zaharia, Irimia și nici alții nu i-am învățat așa cum rabinii — de câteva secole — îi învață prin talmud, — după care ei sunt obligați a se conduce în viață — la crime.

Moisi lăsându-le tabiele legii în care era scris: **Iubește pe aproapele tău ca însu-ți pre tine** e tot una cu pe cel mai bun dintre creștini ucide?

Insă de așa ceva numai jidanii sunt capabili.

Când mi-am exprimat dorința de a mă boteza, potop de ură a pornit din acele sinagogi.

Au vrut să mă otrăvească, m'au bătut și schingiuit.

Văzând că nimic din acestea nu mă îndepărtau dela gândul meu, au început cu altele; nu-mi dădeau mâncare, haine și încălțăminte, însă acestea le-am avut dela o familie nobilă creștină căreia i-am inspirat încredere deși copil fiind.

Apoi mi-au propus să plec din Piatra-N., am primit numai ca să scap teafăr la majorat, știam că orice mi s'ar da nu renunțam la mântuirea mea, de voiu rămânea în viață.

M'au trimis în București unde mi s'a dat imediat o slujbă chiar la comunitatea jidovească din strada Sf. Apostoli și tot odată m'au obligat să mănânc și să locuiesc la căminul studenților jidani depe Văcărești, toate le-am primit și suportat știți zicala m'am făcut frate cu cel spurcat până am trecut puntea.

Ei credeau că fiind tot timpul în anturajul lor voiu uita intențiile mele și pe creștini, spunându-mi mereu că mă vor readuce pe calea cea bună (sic).

Numai Dumnezeu știa cât mă consumam stând între jidani, însă gândul la ziua ajungerei la majorat care era peste 75 zile mă încurajau.

In căminul studențesc jidovesc n'am auzit decât cuvinte de ură și hulă contra religiei creștine și a poporului Românesc (mă revoltam dar n'aveam ce face când știam și se știe că Statul — adică românii — le acordă ajutoare deci iată recunoștința jidanului) acestea mă făceau să-i urăsc mai mult.

Curând însă am renunțat la slujba și la toate celelalte căci îmi deveniră insuportabili, mă desgustasem grozav de ei și simțiam o revoltă încât îmi era teamă să nu intru într'o nenorocire, (dacă cercam să-i contrazic azi nu mai eram de atunci) adică să n'ajung a mă boteza.

M'am reîntors în Piatra-N., părinții (mama era de a doua) n'au mai vrut să mă primească în casă care era și proprietatea mea (după mama dintâiu aveam drept la moștenire) deși

nu-mi erau dragi însă din ambiţie vroiam să stau până la majorat acolo bineînţeles păzindu-mă de a fi numai cu dânşii, având camera mea cu intrare şi eşire aparte, iar masa o luam absolut aparte;

Foştii mei părinţi au făcut ce au făcut şi m'am pomenit invitat la parchet unde D-l..... procuror, a căutat să mă convingă ca s'ascult de părinţi, să stau între acei în care m'am născut, etc. etc., am înţeles ce e la mijloc şi mereu îl aprobam pe D-l..... şi spuneam la plecare aşa e şi aşa voiu face şi am făcut exact cum mi-a spus sufletul, nu cum mă'nvăţa D-l procuror.

Pe de altă parte au căutat să mă conrupă cu bani în acest scop au venit la mine un grup de jidani inspector şcolar, rabin, negustori etc. cari s'au hotărât a-mi da bani să renunţ la botez, încolţindu-mă — fiind singur în camera mea, dar lucrătorii creştini venise la uşă deci aveam ajutoare m'am întrebat se gând am şi de ce vreau să mă botez, în momentul acela le-am spus că întrucât am datării pentru mâncare, haine şi încălţăminte, sunt nevoit să mă botez.

Mi-au dat bani, eu datorii aveam tot din cauza lor, mi le-am plătit iar eu am rămas pe poziţia mea adică „să nu mor jidov ci creştin".

Mă ţineam dârz, eram asemeni fecioarei Perpetua.

Vă amintiţi în timpul împăratului Septimiu Sever, o fecioară ce se numea Perpetua — fiică de păgâni — în urma unei vedenii cereşti s'a convins că trebuie să se creştineze şi s'a creştinat. Aflându-se aceasta au prins'o şi au închis'o în închi-A venit tatăl ei şi i-a spus să aibă îndurare de bătrâneţile lui şi să vină înapoi căci îi face mare ruşine. Perpetua a repetat cele spuse de Mântuitor: „Cine iubeşte pe tatăl, pe mama, fraţi şi surori mai mult decât pe Mine, acela nu e vrednic de Mine" şi a terminat cu: **iar eu iubesc pe Domnul meu mai mult ca pe voi.**

A venit mama sa, căreia i-a răspuns la fel;

Perpetua a fost omorâtă de oameni, iar prin credinţa ei mântuită de Dumnezeu.

Ajungând major m'am creştinat — în ziua de 22 August 1926, având etatea de 21 ani şi trei luni — la Sf. Mânăstire Bistriţa jud. Neamţ.

Ca naşi am avut pe: P. C. S. Arhimandrit Ghenadie stareţul Sf. Mânăstiri, P. C. Preot C. D. Matasă, d-nii Ion Creţulescu student (azi medic), Ion N. Comoniţă student (azi avocat) şi Turcan C-tin elev anul II şcoala militară ofiţeri activi artilerie (azi decedat în urma unei pneumonii. Dumnezeu să-l odihnească în pace pentru sufletul nobil şi sentimentele curate ce le nutrea Neamului şi Bisericei).

După terminarea serviciului militar am ţinut patru spre zece predici în judeţul Neamţ, combătând sectanţii şi stiliştii.

In anul 1931, m'am căsătorit cu o fiică de creştin din

Hangu-Neamţ unde din anul 1930, am o slujbă la primăria acelei comuni.

Rămân prea umil rob Domnului nostru Isus Hristos. Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

Lumină deplină

Eu ce am fost odată jidan, iar azi după peste zece ani sunt creştin, vă spun: fraţi creştini deşteptaţi-vă, uniţi-vă sufleteşte şi trupeşte în jurul Sfintei Biserici ortodoxe, asculta-ţi de conducătorii ei cari sunt păstorii noştrii şi cari la judecată vor răspunde de cum ne-a condus.

Ştiut este că păstorul nu se duce cu oile în prăpastie, aşisderea şi preoţii nu voiesc a ne lăsa pe seama celor răi.

Crede şi nu cerceta frate, căci rostul nostru e de a asculta de acei ce au chemarea având darul dela Dumnezeu şi harul dela Sfântul Duh.

Ereticul nu e decât un nenorocit pentru care îl aşteaptă focul cel fără de sfârşit.

Cetitorul dacă din păcate e sectant sau stilist să asculte de sfaturile ce le dau din tot sufletul, căci după cum am ţinut să fiu mântuit să învăţ şi pe acei ce au căzut în greşală să se întoarcă de unde au plecat unde vor fi reprimiţi şi ierta-ţi acum cât nu e prea târziu.

Spre convingere că-ţi doresc binele, redau ce ne spune Sf. Părinţi:

„De ar veni cineva şi ar învăţa altfel decât au hotărât ei prin Biserică, înger din cer de ar fi acela şi anatema să fie".

Vezi dar frate că oricine de te va învăţa altfel de cum sunt hotărârile Sf. Biserici, spunându-ţi să n'asculţi si să nu mergi la Biserică ăla afurisit să fie şi tu de înveţi de rău aşa să fii.

Sf, Evanghelist Matei spune:

„Că cine nu ascultă de Biserică să-ţi fie ţie ca un păgân şi vameş.

Sf. Ciprian despre Biserică ne spune:

„Că nu are pe Dumnezeu Tată cel care nu are Biserica drept mamă".

Ori cât s'ar cumeta şefii sectanţilor şi stiliştii să se contrazică — cu feţele Bisericeşti, — locul mincinoşilor e tot în focul gheenei, căci zis-a Domnul că nici porţile iadului nu vor birui Biserica Lui, d'apoi nişte păcătoşi plătiţi de duşmanii Bisericei.

Orb pe orb de se va conduce în prăpastie vor ajunge, pe noi are cine să ne dea lumina, preoţii pe sfinţiile lor să-i ascultăm.

Duşmanii Bisericei vor întâi dezbinarea noastră şi apoi distrugerea ei. Eu care am venit dela întuneric la lumină, dela

crimă la iubire, dela minciună la adevăr, dela ură la frăţie, vă rog în numele mântuirei: **Lepăda-ţi-vă** de acel ce vroiesc rău Bisericei, Tronului şi Neamului, Cine se interesează de soarta acestui neam, vede că zi de zi, tot ce-i Românesc se năruie, iar bogăţiile cad în mâini jidoveşti de unde nu mai scapă. Fraţi creştini nu vă luaţi după prostiile pe cari unii neputincioşi cari nu au nici o pregătire şi nici în stare să vorbească şi cari din interes material dă concursul celor fără de Dumnezeu.

Iată ce ne spune un Sfânt Părinte:

„Cele mai mari decât tine nu le cerceta şi cele mai tari decât tine nu le cerca nebuneşte ca nu cumva să te rătăceşti neştiind scripturile, cele ce ţi s'au poruncit ţie acelea fă, că nu-ţi sunt de folos ţie cele ascunse".

Duşmanii Bisericei spre a ajunge la îndeplinirea scopului lor au scos o mulţime de secte — 450-500 — mai arăt — afară de cele arătate — pe: nazarineni, studenţii în biblie, milienişti, secerături, teodorişti, molocanii, duhorboţii, stundiştii, mennoriţi, etc. etc. toate acestea nu-s decât rătăcirile minţilor ordonate, conduse şi plătite de duşmanii Lui Hristos.

Acei ce nu vor să moară într'un Hristos în care s'au născut şi găsesc că e mai bine să moară în întuneric sunt sigur că nu-şi dau seama de ceiace fac, deoarece în simbolul credinţei spunem: „Cred întruna sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică".

Cum dar vor să se mântuiască cei cari nu numai că nu cred în Sf. Biserică, dar o şi huleşte.

Deci acei eretici sunt conştienţi? Sigur că nu, iar păcatul e mare.

Repet nu vă luaţi după prostiile pe cari le trâmbiţează unii despre asimilare, cooperare. Sunt imposibile.

Excepţiile sunt aşa de rare încât trebuie să le cauţi cu lumânarea.

Eu sunt o astfel de excepţie unul la câteva milioane, aceasta o afirm fără a mă lăuda deoarece darul Domnului a făcut să fiu ceiace am ajuns, deaceia am sfânta datorie a mă spovedi creştinilor.

In ceiace priveşte asimilarea vă redau cele spuse chiar de rabinul şef (senatorul de drept care reprezintă cultul jidovesc) Dr. I. J. Niemerover în cartea sa „Incursiuni în istoria evreilor".

„Asimilarea ar însemna o crimă împotriva miilor de ani ai trecutului — evreesc — o primejdie pentru omenire şi este dealtfel imposibilă,

Treziţi-vă Români

In mijlocul nostru cu concursul vânduţilor (jidoviţilor)— cari din păcate sunt destui de numeroşi şi din toate straturile sociale — se clădeşte statul jidovesc aşa cum s'a clădit Sovietele (Rusia) de azi.

Sunteţi insultaţi şi omorâţi

Eu nu vă spun vorbe goale, iată ce scriu doi mari învăţaţi (în rele) rabini de ai lor:

„Numai iudeii au dreptul să se numească oameni, iar goimii cari vin dela Duhul necurut să fie numiţi porci“, iar celălalt:

„Acel ce va vărsa sângele goimului aduce jertfă lui Dumnezeu“.

(Jalcut Simeoni ad Pentat-Talmud).

Iată cum ne văd jidanii.

Luaţi aminte jidoviţi cari de ani de zile vă răbdăm, răbdăm căci timpurile cer, dar...

Jidanii fură în toate părţile, prin orice mijloace, pentru aceasta sunt sfătuiţi chiar de rabinii lor;

„Dacă israeliţii ar călători în cursul întregei săptămâni şi ar înşela în dreapta şi în stânga, să se adune Sâmbăta şi să dea slavă lui Dumnezeu grăind“ :

„Trebuie a smulge inima goilor şi a ucide pe cel mai bun dintre creştini“. (Tob toif sebegoim harog) Rabin Brentz.

Setea grozavă de sânge creştinesc: vedeţi dar crimele săvârşite nu numai în Rusia — nu sunt decât executarea poruncilor date de rabini.

Rabinul Meimonidis ordonă:

„Se zice să nu ucizi dar aceasta inseamnă să nu ucizi pe iudeu fiul lui Israel, dar goimii, ereticii nu sunt fii lui Israel“.

Tot astfel şi porunca din tablele legii au schimbat-o astfel:

„Să nu doreşti femei aproapelui tău, dar femeia aproapelui tău e numai femeia evreului“.

Acelaş numit mai sus Meimonidis ordonă;

„E permis a preacurvi cu femeia neevreului“.

Iată conrupţiile şi dispariţiile minorelor (bine 'nţeles numai creştine) de cari nenorocitele se află în urmă că au ajuns prostituate sau vândute (vânzătorii dn carne vie) în alte ţări, după ce şi-au bătut joc de ele.

Cred că aţi întâlnit prin ziare de aşa ceva traficuri.

Aceasta e încă o lucrare diabolică pentru distrugerea moralului şi mai ales a sănătăţei poporului nostru.

Fraţi creştini nu mai daţi fetele argate la jidani.

Ca să dărâm credinţele falşe ale unora şi pentru lumină deplină redau apelul jidanilor Cremieux (fost ministru în Franţa, iar numele lui adevărat Iţic Aron Moisă) şi Montefiere, fondatori ai alianţei israelite universale:

„Alianţa noastră nu este nici europeană, nici sovietică, nici africană, nici americană, nici australiană, ea este universală. Imprăştiaţi în mijlocul unor popoare cari sunt duşmane drepturilor şi intereselor noastre vom rămâne membri al poporului ales.

Naţionalitatea noastră este religia părinţilor noştrii şi nu recunoaştem alta. Trăim în ţări străine şi nu ne putem interesa de interesele vremelnice ale acestor ţări întrucât interesele noastre morale şi materiale sunt în primejdie. Religia evreiască trebue să cuprindă într'o zi pământul întreg.

Creştinismul duşmanul nostru de veacuri, sdrobit în luptă e aproape să îngenunche.

Pe zi ce trece reţeaua pe care evreii o aruncă asupra pământului se va întinde şi măreţele profeţii ale cărţilor noastre sfinte se vor îndeplini. Nn e departe timpul în care toate bogăţiile pământului vor aparţine numai evreilor.

O nouă împărăţie messianică, un nou Ierusalim trebue să se ridice în locul dublei cetăţi a împăraţilor şi preoţilor".

Semnaţi : *Cremieux şi Montefier*

Acei cari deşi au pierdut chiar credinţa cred că se vor cutremura de cele de mai sus, iată intenţiile jidanului faţă de creştinism. Ei ne consideră duşmanul lor de veacuri în loc să se plece şi să cunoască adevărul.

Tot ce fac jidanii nu e decât conformarea talmudului universum israelum (tot unicersul să fie al jidanilor) în locul împăraţilor şi a preoţilor — deci deviza francmasoneriei, a adventismului şi apelul jidanilor pentru creiarea împărăţiei jidoveşti este a înlocui împăraţii şi preoţii aşa cum am arătat mai în urmă :

„Cu **maţele ultimului popă să spânzurăm ultimul rege"**.
Fraţi creştini cred că sunteţi indentificaţi.

INCHEIERE

Ce e de făcut?

Români ! Ascultaţi de Sfânta Biserică şi slujitorii ei ca astfel diavolul care are pe jidan drept unealtă, să ne găsească mereu treji la datorie şi gata de reacţionat.

Să luptăm chiar cu riscul morţii pentru această Ţară care de câţiva ani o piază rea urmăreşte spre a pune stăpânire pe ea şi atunci ; vai ! vom fi robi urmaşilor lui Iuda care pentru zece arginţi a vândut pe Domnul.

„GH. ASACHI"
TIPOGRAFIE, STERIOTYPIE
LEGĂTORIE DE CĂRȚI
— 1 9 3 7 —